

F U S U S U

Nguyễn Chu Nam Phương

NUMAGICIAN



Đánh thức
**Họa Sĩ
Sáng Tạo**
trong bạn

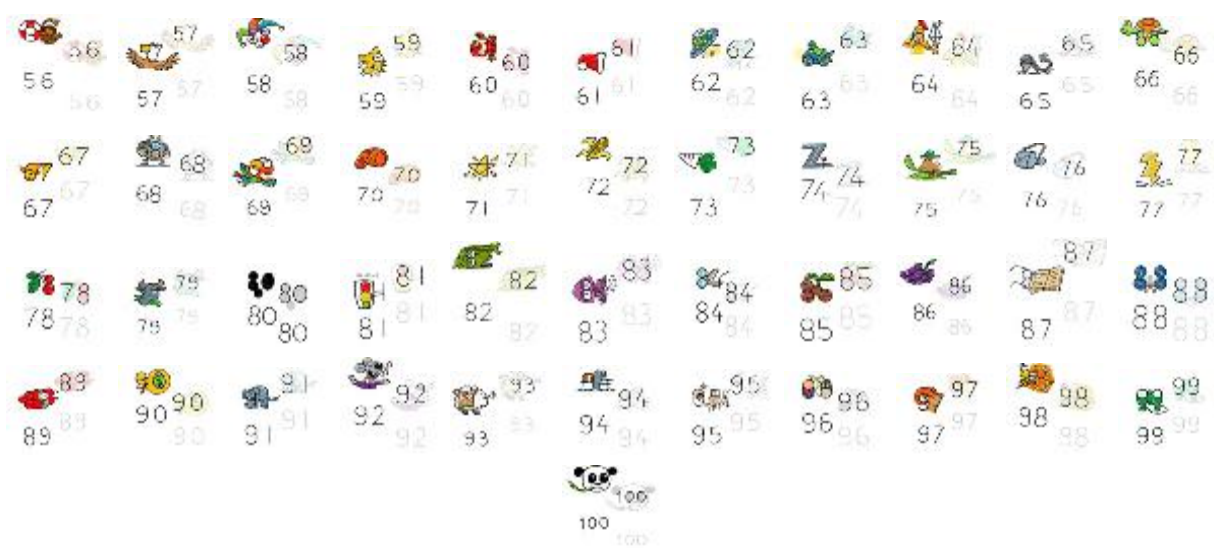


Những con số ảo thuật 3

F U S U S U

Nguyễn Chu Nam Phương





Xin chào, đồ bạn tôi là con gì?



Đó là câu hỏi mà nếu bạn đem đi đố, 99% mọi người sẽ trả lời là chim hoặc vẹt. Nhưng đáp án thì khác. Bạn có thấy số 69 to đùng trên mặt tôi không?



Tôi là một con số, thường được gọi là Sáu Chín. Vì mỗi lần chụp ảnh, tôi chỉ có một kiểu dáng duy nhất như vậy. Mà không chỉ mình tôi đâu, mọi con số ở Numagician đều như thế.

Numagician là một vương quốc cổ xưa, nơi người dân lúc nào cũng sung sướng vì có những con số như chúng tôi làm bạn. Chúng tôi đi đâu cũng mang theo một tấm thẻ số-hình (giống CMND) để luôn nhớ mình là ai, và sinh ra để làm gì.

Cho tới một ngày, chuyện đó đã xảy ra. Một chuyện khủng khiếp đã khiến tôi phải đi lưu lạc tới tận thế giới của bạn. Hãy lắng nghe nhé, vì tôi cần sự giúp đỡ của bạn!



Hồi đó ở Numagician, có một công chúa dễ thương tên là Nana. Sau khi hoàng hậu mất, vua cha bảo vệ nàng kỹ lưỡng trong lâu đài. Nhưng lớn lên, Nana rất hay lén ra ngoài để chơi với những con số vui vẻ. Một lần bất cẩn, nàng bị vua phát hiện nên đã bị cách ly hoàn toàn với chúng.

Nana phải xin mãi mới được vua cho phép một con số duy nhất là tôi tới dạy học. Một lần tôi miêu tả về đại dương quá hay, Nana nằng nặc đòi đi tắm biển. Vua bận việc nên đành cử vệ sĩ đi bảo vệ, nhưng khi họ vừa tới bãi biển thì một cơn sóng thần ập tới, cuốn công chúa mất tích.

Từ ấy, nhà vua căm ghét những con số. Ngài nhốt chúng tôi vào ngục sâu, đốt sạch thẻ số-hình và ban lệnh cấm sử dụng các con số tới khi tìm được công chúa. X ngày Y tháng Z năm trôi qua, nhiều hiệp sĩ đi tìm công chúa nhưng đều thất bại. Numagician giờ đây từ già tới trẻ, từ bà đẻ tới thanh niên, tất cả dù biết chữ nhưng mù số. Không biết đếm, dân số gia tăng. Không có số đo, ai cũng bị béo phì. Tiền không dùng được, buôn bán khó khăn, du lịch tắc nghẽn. Trường lớp không còn những con số giảng dạy, học sinh chán học, trốn tiết đi chơi. Những tiếng cười khi xưa ở Numagician đã hoàn toàn biến mất.



Sau nhiều nỗ lực, tôi đã vượt ngục để đi tìm Nana. Sau bao tháng ngày rong ruổi trên biển, tôi đã tìm ra công chúa trên một hòn đảo. Nhưng một cơn bão làm tôi bất tỉnh. Lúc dậy, tôi thấy mình đang nằm trong nồi và sắp chín tới nơi, và người đầu bếp... chính là công chúa!

Nana đã bị mất trí nhớ, tôi phải rất vất vả mới thuyết phục được nàng quay về giải cứu vương quốc. Nhưng vấn đề là giờ đây ở Numagician, nhiều người đã bỏ đi nên không ai nhận ra chúng tôi. Vua cha thì tin rằng con gái mình đã chết, còn Nana tôi tìm được chỉ là ai đó giả danh mà thôi.

Chúng tôi đã đi tìm người vẽ sĩ khi xưa, nhưng anh này lúc về báo tin công chúa mất tích, đã bị vua bắt úp mặt vào tường tới già, giờ bị tự kỷ nặng. Hy vọng cuối cùng là những con số trong ngục. Nhưng do ở tù quá lâu, lại bị đốt sạch thẻ số-hình nên chẳng nhớ gì về bản thân, huống chi là chúng tôi.

Cuối cùng, tôi nảy ra một ý tưởng. Đó là mời những họa sĩ tiềm năng nhờ vẽ lại các tấm thẻ số-hình, để phục hồi trí nhớ cho các con số, để mình chứng thân phận công chúa, để vua xóa bỏ lệnh cấm, để những con số được tự do, để những tiếng cười sung sướng lại nở trên môi mỗi người dân Numagician.



Đó chính là lý do bạn cầm cuốn sách này

Trong sách này có chứa dung 100 con số theo trí nhớ của tôi, cùng với đôi lời giới thiệu thú vị về họ. Hãy giúp tôi vẽ lại những tấm thẻ số-hình đó nhé!

Tôi tin rằng việc này có lợi cho cả đôi bên:

Tôi thì sẽ giải cứu được Numagician. Còn bạn, không những bạn sẽ thấy việc vẽ vời thật dễ dàng, mà những con số cũng rất thú vị và cực kỳ dễ nhớ!



1



1

Trên đỉnh đồi cao có một thanh kiếm. Truyền thuyết kể rằng ai nhổ lên, sẽ được cưới nàng công chúa đẹp tuyệt trần. Nhưng đã hơn một thế kỷ, hàng ngàn lực sĩ tới thử mà chưa ai thành công. Một ngày đẹp trời, động đất xảy ra. Ngọn đồi bị sập, thanh kiếm nằm ngay đó, nhưng mọi người sợ dư chấn sau động đất nên không ai

dám nhặt. Mãi sau đó, thanh kiếm hóa công chúa bay về trời. Ai cũng tiếc đứt ruột...



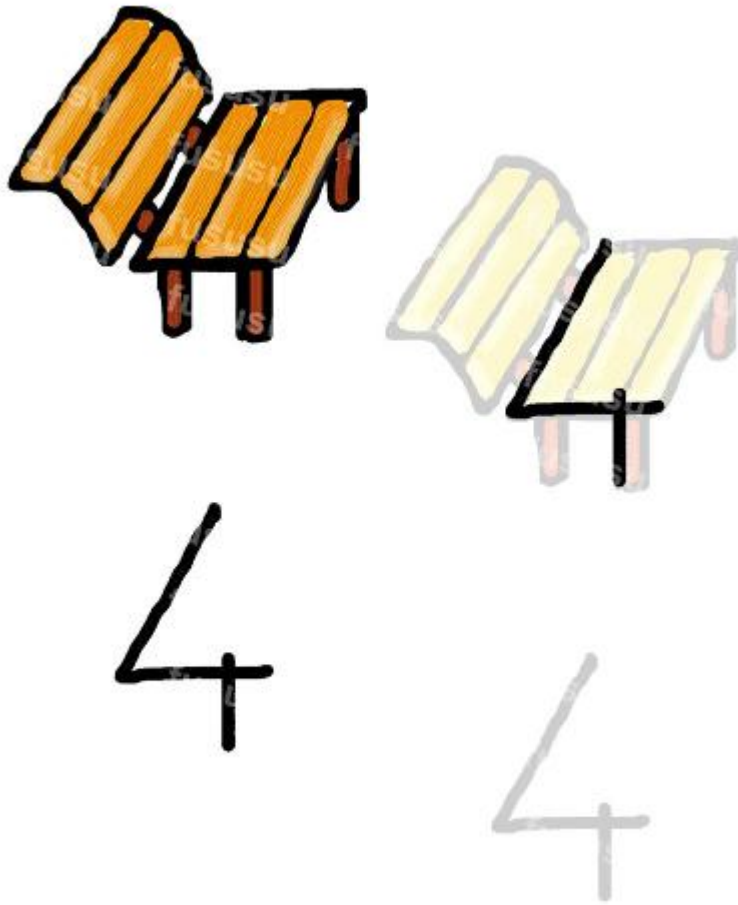
Đây là con vịt số Hai. Không ai biết tại sao, nhưng mỗi một năm nó chỉ đẻ ra 2 quả trứng. Mỗi quả trứng có chứa 2 con vịt, một đực, một cái. Con vịt đực suốt ngày trêu con vịt cái hát dờ như vịt đực, nhưng bản thân vịt đực lại không biết hát. Vậy tại sao người ta vẫn hay chê nhau là hát dờ như vịt đực nhỉ? Thật là kỳ lạ, có nhiều cái không thể giải thích được bạn nhỉ?



3

3

Dù rõ ràng đây là quân Át, nhưng những người dân Numagician toàn gọi đây là quân bài số 3. Và nó không phải là bài bình thường, mà có phép thuật bạn nhé. Nhưng chẳng ai biết phép thuật của nó là gì, vì cứ tới gần là nó mọc ra 3 chân 3 tay và chạy đi mất. Thành ra ở Numagician chẳng ai nghiện chơi bài bạc cả, vì luôn luôn bị thiếu mất quân bài này.



Đây là cái ghế số Bốn kỳ diệu. Người ta nói cứ Bốn người ngồi lên, sẽ có một phép lạ xảy ra và họ biến thành một gia đình hạnh phúc. Nhưng chưa có nhóm người nào thành công, vì họ còn mãi mê tranh cãi. Có nhóm thì không ai muốn làm con cả, vì suốt ngày bị sai vặt. Có nhóm không ai muốn làm mẹ, vì phải nấu cơm vất vả. Có nhóm lại không ai muốn làm bố, vì sợ vất vả nuôi hai đứa con.



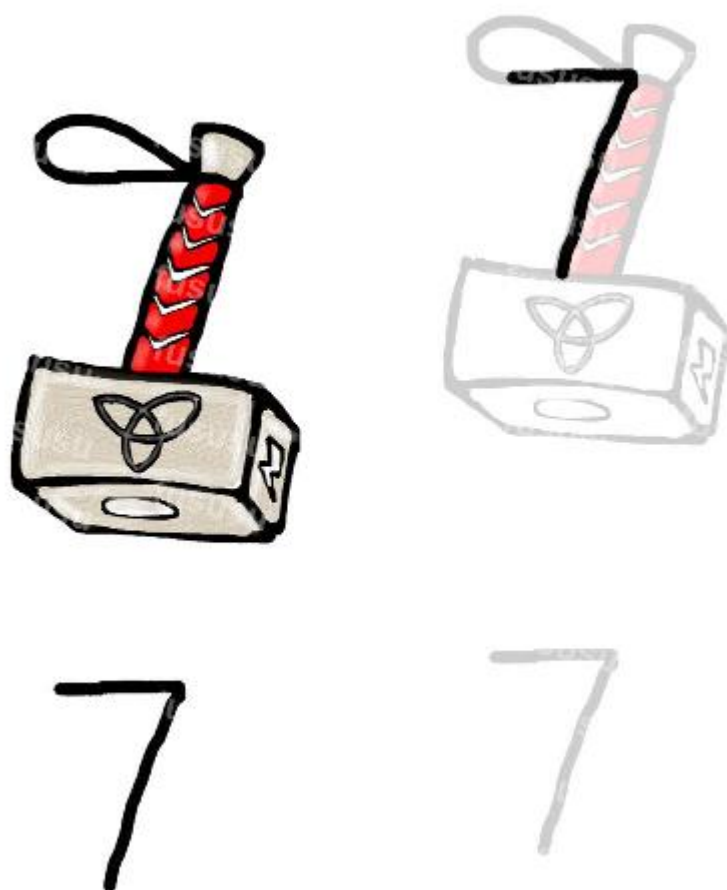
5

5

Bà mẹ số Năm nổi tiếng vì bà ấy có 5 đứa con. Mỗi đứa đều rất đặc biệt. Một đứa tay trái to, một đứa tay phải to, một đứa chân trái to, một đứa chân phải to, và đứa cuối cùng có cái đầu rất to. Ban đầu, chúng đều rất xấu hổ vì hình dáng kỳ cục của mình. Nhưng sau này mỗi đứa đều tìm được cho mình một công việc phù hợp và rất sung sướng, đó bạn biết đó là 5 việc gì?



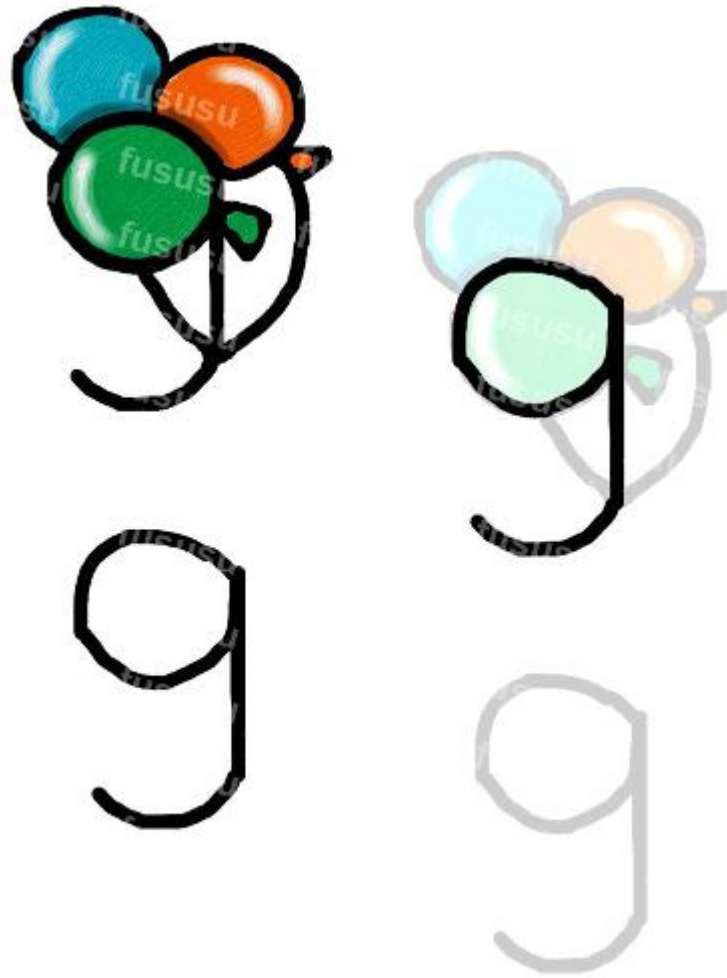
Đây là đứa trẻ tên là Sáu, chẳng ai biết mẹ nó là ai, chỉ biết bà đã bỏ nó lại ở giường số 6 trong bệnh viện. Bé Sáu lớn lên và khi biết mình không có mẹ, nó buồn lắm nên quyết tâm học hành chăm chỉ. Sau 6 năm, 6 tháng bé đã trở thành người học giỏi nhất Numagician, thế là có tận 6 người mẹ tới và tranh nhận là mẹ của bé. Nhưng Sáu không nhận ai cả, và quyết tâm chờ đợi người mẹ thật của mình.



Bạn biết thần Thor chứ? Ở Numagician, do một lỗi đánh máy mà mọi người toàn gọi ông ấy là thần Thỏ. Đây là cây búa được mô phỏng theo búa của ông ấy, nhưng nó không đập ra sét mà có công dụng để giảm béo. Chỉ cần bạn đập vào bất cứ vùng nào trên cơ thể mình, lập tức mỡ thừa sẽ bị xẹp lép lại. Tôi cá nếu có một cây búa như vậy ở đây, đảm bảo sẽ bán chạy như tôm tươi bạn nhỉ?



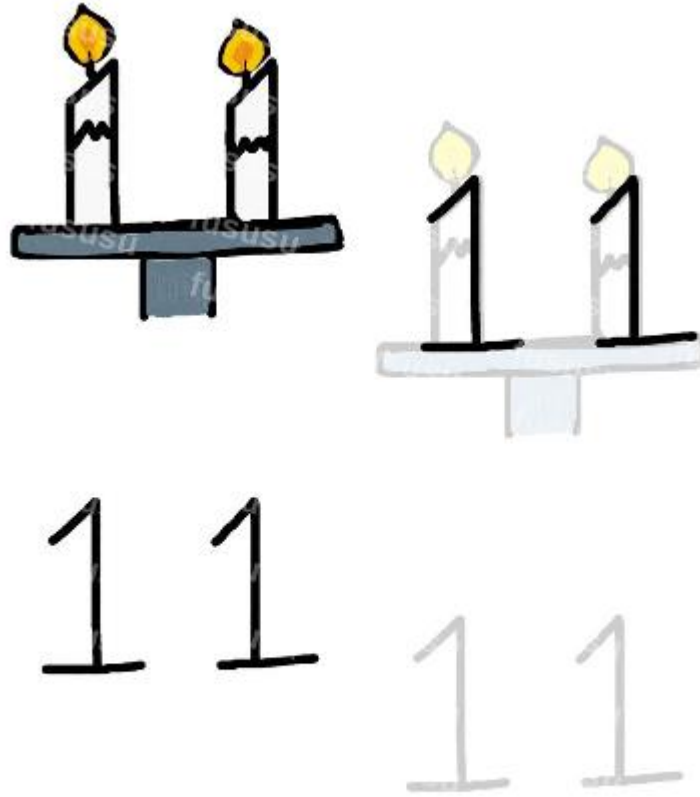
Đây là người tuyết số Tám. Cậu ấy chẳng bao giờ sợ lạnh, vì được làm từ tuyết mà, nhưng không hiểu sao mẹ cậu luôn đeo khăn cho cậu khi ra đường. Tám sinh ra ở Bắc Cực, nhưng giờ cậu ấy phải chuyển tới Nam Cực sống vì hiện tượng nóng lên toàn cầu. Nhưng khi chuyển tới đó, cậu phát hiện ra là Nam Cực còn nóng hơn là cậu nghĩ rất nhiều. Cậu vẫn không biết mình nên đi đâu về đâu nữa...



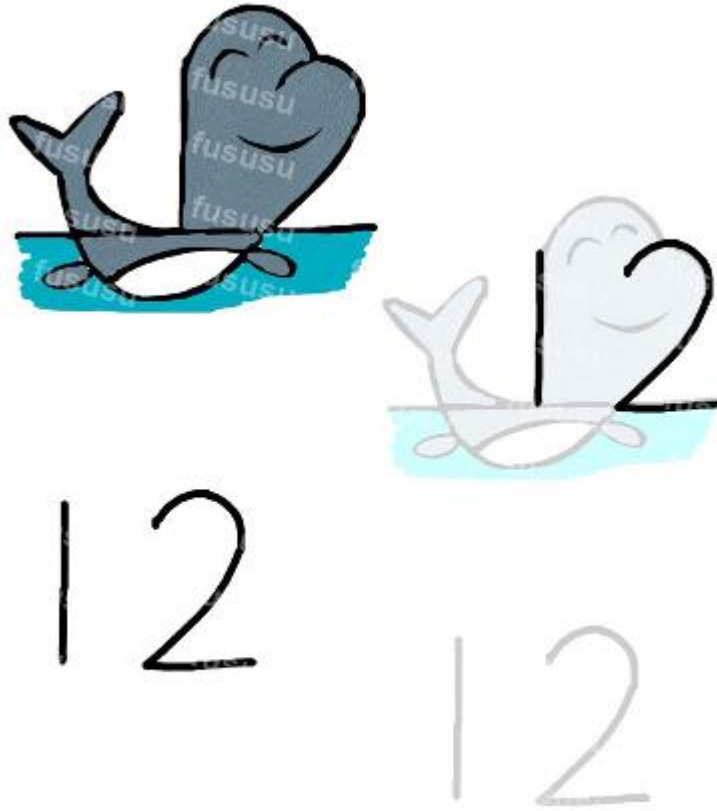
Đây là chùm bóng bay số Chín. Ở Numagician, người dân rất sáng tạo. Khi đi chợ, để đỡ mỗi tay họ đã lấy Chín quả bóng bay buộc vào giỏ đi chợ, sau đó lấy dây dắt cái giỏ như là dắt chó đi dạo. Đỡ phải xách, bạn thấy tuyệt không nào? Có người còn mua cả đồng bóng bay, buộc lên mái nhà và hy vọng một ngày nào đó ngôi nhà của họ sẽ bay lên đấy. Theo bạn, ước mơ đó có thành hiện thực được không?



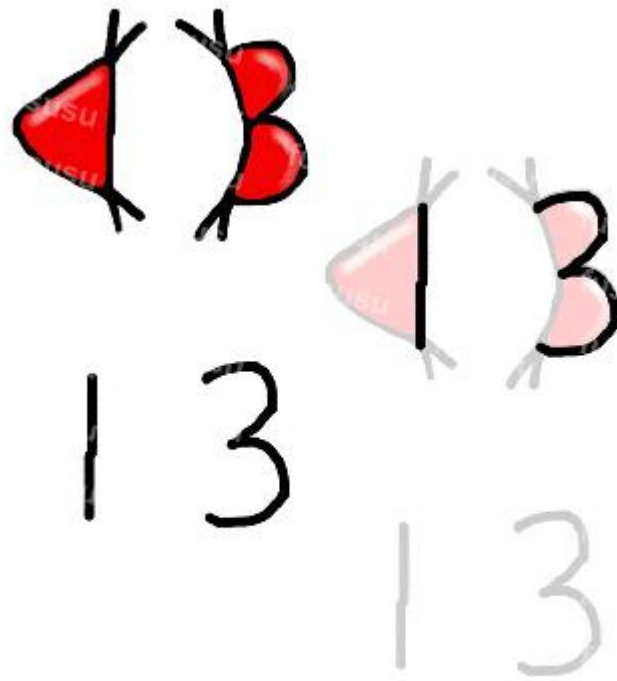
Đây là gà con số Mười (biệt danh là Một Không). Quả trứng chứa cậu ấy được đưa vào trong một hội nghị, nơi người ta thảo luận xem “Trứng có trước, hay gà có trước?” Do nghe người ta tranh cãi nhau nhiều quá nên Mười đã đập tung vỏ trứng, bước mười bước, ngửa cổ lên trời và hỏi, “Trả lời được câu hỏi đó thì có lợi ích gì cho nhân loại?” Sau đó, người ta nhận ra và chẳng bao giờ thảo luận câu hỏi đó nữa.



Đây là nến Mười Một. Dù thân hình nhỏ bé và cũng mới được 11 tuổi thôi nhưng nến ta rất tự tin. Khi được hỏi bí quyết thì nến chỉ trả lời, “Một hang động tối tăm trong suốt 11000 năm, nhưng chỉ cần tôi xuất hiện một cái là ánh sáng trở lại. Điều đó không đáng để tự hào sao?” Nến Mười Một cũng nói, “Bất cứ ai cũng có điểm yếu, nhưng nếu bạn tập trung vào điểm mạnh, bạn sẽ tự tin hơn nhiều. Tại sao không?”



Cá heo Mười Hai có thể nhảy qua một cái vòng cách mặt nước tận 12 mét. Bí quyết của cậu ấy là cứ kiên trì từng bước nhỏ, sẽ có ngày thành công to. Mười Hai kể lúc đầu, cái vòng cách mặt nước nửa mét, cậu ấy nhảy qua vì được cho ăn. Càng nhảy, cậu càng thích. Ngày nào cậu cũng nhảy mà không biết độ cao được bí mật thay đổi 1 mili-mét mỗi ngày, cho tới khi cậu đạt kỷ lục 12 mét lúc nào không hay.



Đây là áo tắm Mười Ba. Nó rất đặc biệt vì cứ ai mặc vào, là sẽ bơi giỏi như người cá. Thế nên nhiều người ở Numagician, ai cũng đều biết bơi. Chỉ duy nhất có một cậu bé nọ không dám mặc, vì không hiểu cậu ấy tìm hiểu ở đâu và nói rằng đó là một cái Bikini, chỉ dành cho nữ. Cậu thề không mặc nó cho tới hết đời. Nói thì dễ, thề còn dễ hơn. Để xem cậu ấy có thực hiện được không nhé?



14

14

Con tàu Mười Bốn chở 14 tấn kim cương nhưng chỉ 14 năm mới xuất hiện một lần. Nhiều người đã trở nên giàu có, chỉ trừ duy nhất một cậu bé. Vì không biết bơi, nên cậu toàn ngồi ước, “Giá như mình biết bơi, mà không phải mặc cái Bikini thần kỳ.” Sau này khi đã 98 tuổi, cậu mới quyết định thử mặc Bikini để bơi. Nhưng do tuổi già sức yếu, lúc chống gậy ra bờ biển thì đã có ai đó lấy Bikini đi bơi trước rồi.



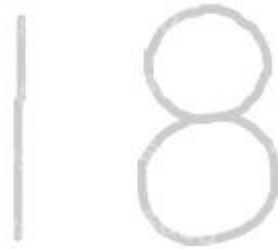
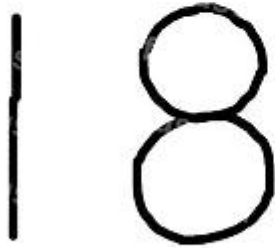
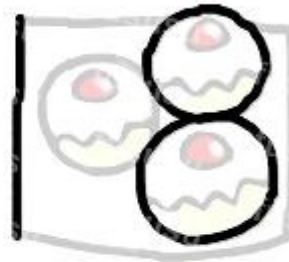
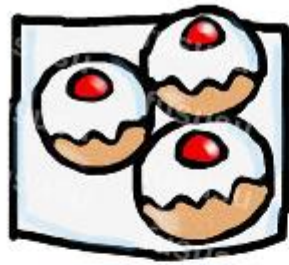
Nếu tới Numagician bạn sẽ không bao giờ phải quét nhà. Nguyên nhân là vì những cây chổi đã bị các phù thủy chiếm dụng hết. Nhưng đó chỉ là lý do phụ thôi, lý do chính là những bà mẹ ở Numagician bắt con của họ đi những đôi tất dày tận 15 lớp vải trong nhà. Những đứa trẻ chạy tới đâu, là lau sạch bụi tới đó, và cuối tuần mẹ của chúng chỉ việc giặt tất là xong. Thật là tiện phải không nào?



Đây là roi da Mười Sáu. Điều đặc biệt là khi bạn cầm nó lên và đánh vào ai đó (kể cả chính mình), lập tức bạn sẽ có trong tay 16 đồng tiền. Tùy vào mức độ bạn đánh đau hay nhẹ, mà tiền đó sẽ lần lượt là vàng, bạc hoặc đất sét. Có nhiều người định làm giàu từ roi da này, nhưng hoặc là họ sở hữu một đồng đất sét, hoặc là họ bỏ cuộc sau khi có 16 đồng tiền vàng đầu tiên. Đố bạn biết là tại sao?



Các kim tự tháp được xây dựng như thế nào có thể vẫn còn là một bí ẩn đối với thế giới của bạn. Nhưng nếu bạn tới Numagician, bước vào bảo tàng kim tự tháp tọa lạc ở địa chỉ số 17, sa mạc sara-vào (tên lạ nhỉ), bạn sẽ được xem những đoạn clip quay cảnh người ta xây dựng kim tự tháp khi xưa. Cực kỳ đơn giản bạn ạ, nhưng vì lý do bản quyền nên tôi sẽ không tiết lộ đâu. Bạn hãy tới Numagician và khám phá!



Đây là bánh kem Mười Tám. Sở dĩ nó có tên gọi như vậy là vì người ta đặt cho nó như vậy. Theo tôi, những chiếc bánh kem ở Numagician mới là bánh kem thực thụ, đó là sự kết hợp đúng nghĩa giữa bánh và kem. Sau khi nấu xong, bánh được bỏ vào tủ lạnh cho đông lại như kem. Cho nên bạn phải rất bình tĩnh khi ăn đã có người rụng 18 cái răng đấy, tôi không mong bạn phá vỡ kỷ lục này đâu nhé.



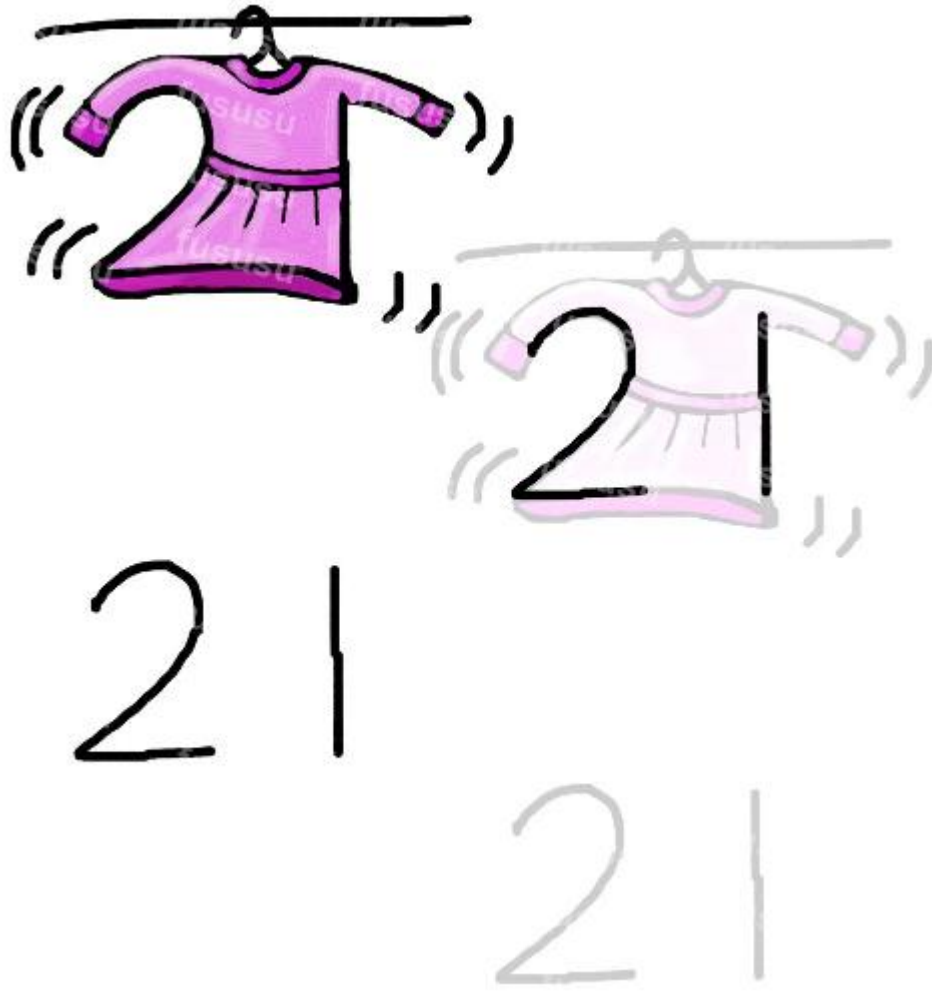
Những chú chó ở Numgician rất hiền lành, và không bao giờ dám đi xa cách nhà quá 19 mét. Nhưng khi đến thế giới của bạn, tôi đã thấy những con chó tự tin vô cùng. Chúng gần như có thể đi vệ sinh ở khắp nơi, bất kể người ta có quát nạt như thế nào đi nữa. Ngoài ra, chúng còn rất vị tha và dũng cảm, vì dám gặm phần cứng nhất là xương, và nhường lại phần ngon hơn cho loài khác, tuyệt thật!



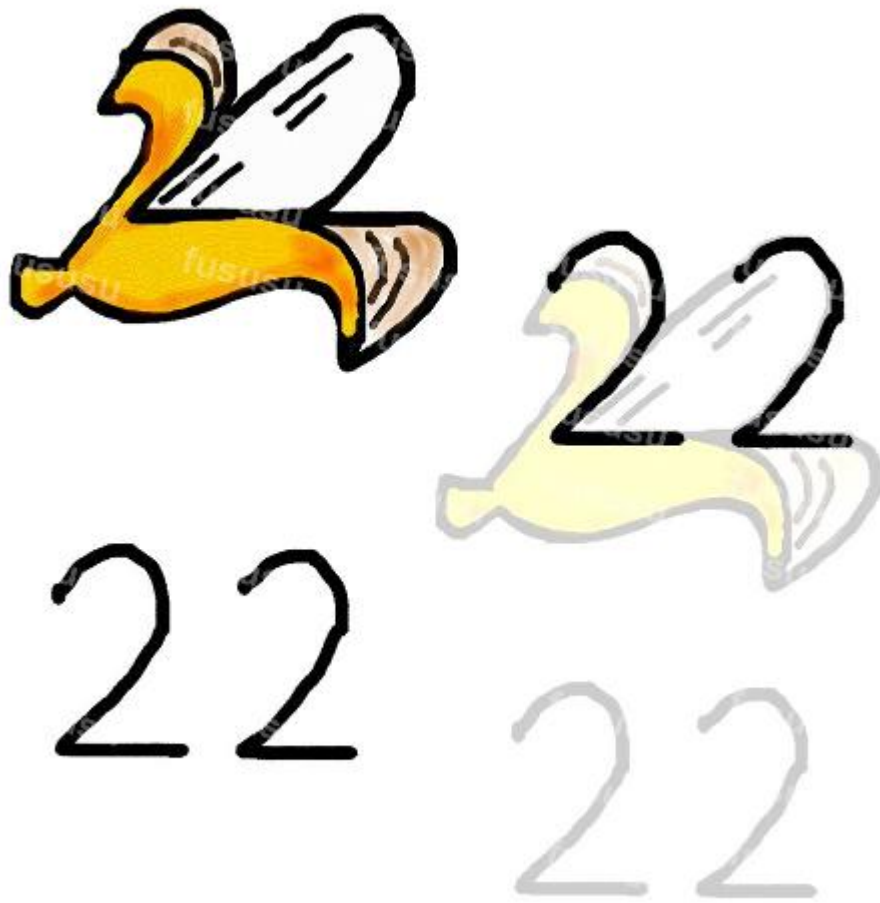
20

20

Đây là siêu nhân Hai Mươi. Là con số duy nhất có hình dáng con người. Lần đầu tiên thấy anh ấy trên bầu trời Numagician, người ta đã tưởng là cái Bikini 13 thần kỳ bị người ngoài hành tinh lấy trộm nên đã bắn pháo hoa răn đe. Anh ấy đã không ngại đáp trả bằng một chưởng làm nổ tung thành phố, rất may không có ai bị thương. Sau sự hiểu lầm này, Hai Mươi thề sẽ giúp xây dựng lại, và bảo vệ Numagician.



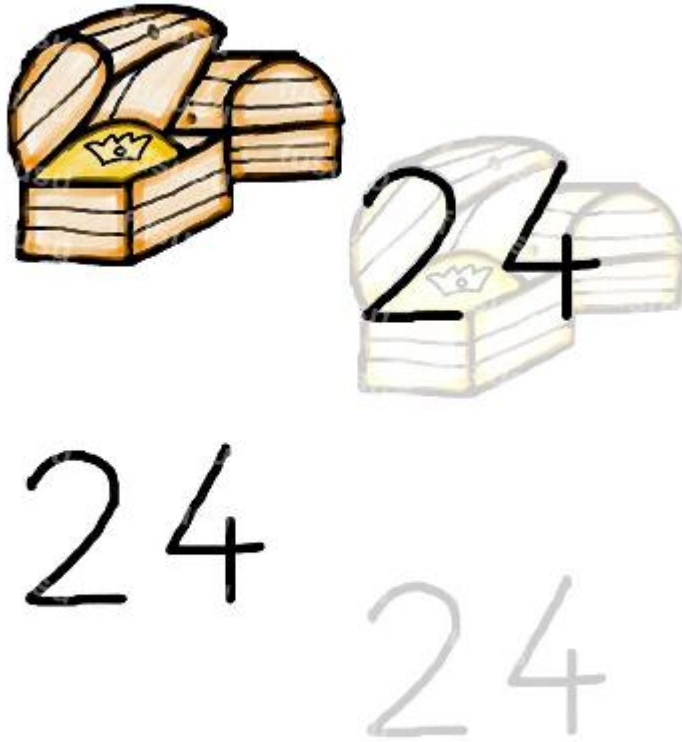
Ở thế giới bạn, nhiều người lười phơi quần áo. Nhưng ở Numagician, việc phơi quần áo rất thú vị. Sau khi phơi xong, chúng tôi buộc một cái điều khổng lồ vào dây phơi. Cảnh tượng chiều hoàng hôn, với những dây quần áo phấp phới bay thật là ấn tượng. Thêm vào đó, chúng tôi còn tiết kiệm tiền điện và thời gian vì không phải dùng máy vắt quần áo, mà lại khô nhanh hơn.



Có thể bạn thấy Numagician thật hay, nhưng tôi thấy thế giới của bạn cũng có nhiều thứ đáng học hỏi. Chuối thật là bổ dưỡng, nhưng ở Numagician chúng tôi chỉ biết ăn mà không chế biến được nhiều thứ như ở đây. Phải tới hơn 22 thứ đấy, nào là kẹo chuối, kem chuối, bánh chuối, bánh mì kẹp chuối... thậm chí cả lá chuối cũng được trưng dụng cho đủ mục đích khác nhau. Các bạn quả là thông minh!



Trong các loài vật, đuôi công rất đẹp, nên chúng kiêu căng chẳng? Nhưng ở Numagician, chị công Hai Ba mà tôi biết lại vô cùng khiêm tốn. Dù đẹp, nhưng chị ấy chẳng xòe đuôi bao giờ cả, ấy thế mà số lượng fan hâm mộ chị ấy lại nhiều vô kể. Đã từng có phong trào “23 triệu like để chị công xòe đuôi.” Khi tới 230 triệu like, chị ấy vẫn không xòe. Chị ấy chỉ nói, “Xòe đuôi thì chỉ đẹp mình, đâu có làm đẹp cho đời?”



Bạn còn nhớ con tàu Mười Bốn chứ? Đây là những hòm kho báu ở trên đó, trong mỗi hòm đều có 24 chiếc nhẫn kim cương 24 cara, và một chiếc nhẫn sắt. Nhưng những người chỉ lấy nhẫn kim cương thường sau đó hết tiền rất nhanh, nghèo vẫn hoàn nghèo. Còn những người lấy thêm nhẫn sắt, thường sau đó lại giàu có bền lâu. Lý do là trên chiếc nhẫn sắt có ghi một dòng chữ gì đó. Đó bạn biết là gì?



25

25

Nếu như bạn nghĩ rồng phun lửa, thì bạn sẽ không bao giờ làm quen được với Hai Lăm – họa sĩ tài ba nhất Numagician. Khác với đồng loại, Rồng Hai Lăm phun ra mực nên suốt ngày bị bạn bè trêu là “bạch tuộc có cánh.” Nhưng sau này, cậu đã thành danh với tài “vẽ trên bầu trời.” Mỗi khi nhà vua ở vương quốc cầm điếu diêm thuyêt, đều trả tiền hậu hĩnh cho cậu ấy vẽ vờì mình họa lời ngài nói trên bầu trời.



Sên Hai Sáu có một cách uống nước độc đáo. Buổi sáng cậu lấy chiếc lá và để trên đầu. Sau một lúc, nước đọng lại trên lá và được cậu ấy gọi là món “Giọt sương và chiếc lá.” Cách uống cũng đậm chất loài sên nhé. Đầu tiên, bạn phải chỉnh lá để tách ra một giọt nước nhỏ, và khéo léo để nó rơi vào lưỡi. 26 lần thử đầu tiên, tôi toàn bị nước rót vào lỗ mũi và sặc. Khi thành công, tôi đã thốt lên “Nước ngon tuyệt!”



27

27

Đây là đàn Hai Bảy. Sở dĩ có tên như vậy không phải vì người ta gọi nó như vậy, mà là vì nó có đúng 27 dây đàn. Bất cứ ai nghe tiếng đàn, cũng sẽ bị mê hoặc. Cho nên ngày xưa, chị em người cá dùng để dụ dỗ các chàng thủy thủ đẹp trai. Nhưng bây giờ, dân số bùng nổ nên ngày càng nhiều thủy thủ thủy xấu trai xuất hiện. Người cá đã bỏ đi hành tinh khác, để lại đàn Hai Bảy mốc meo dưới đáy đại dương.



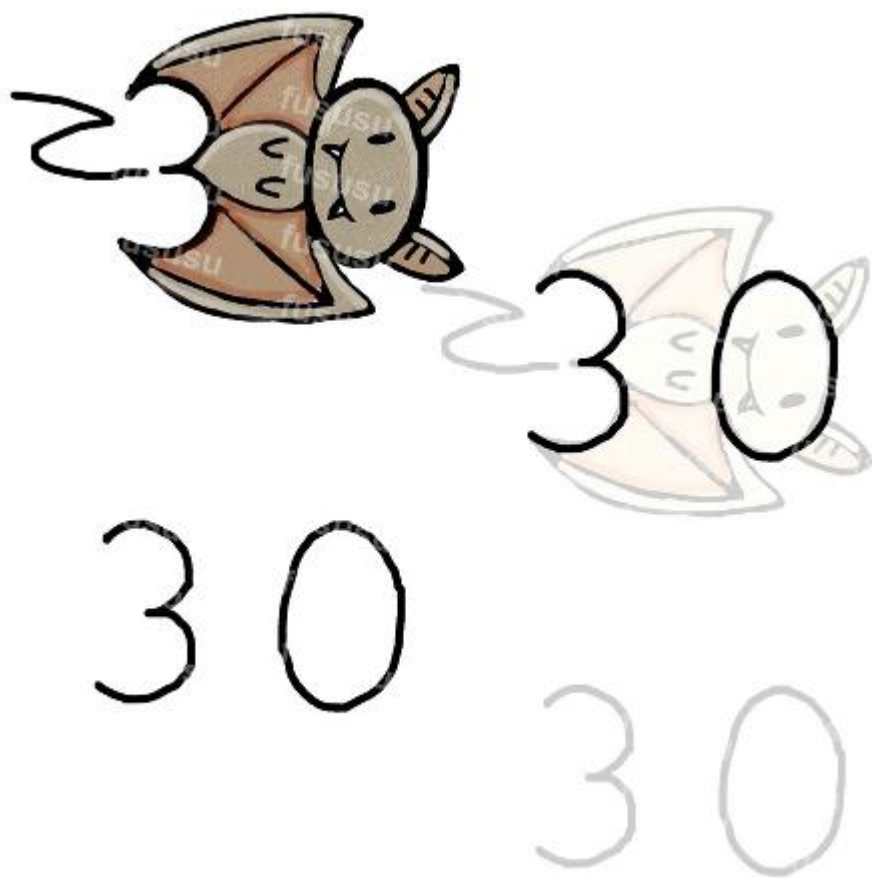
28

28

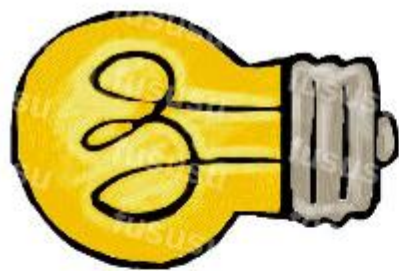
Thỏ Hai Tám là nhà phát minh vĩ đại nhất Numagician. Từ những củ cà rốt to như nhà kho, cho tới máy sinh tổ xay hoa quả thành kẹo kéo, chưa có thứ gì là bạn ấy chưa làm được. Khi thấy mặt trăng chỉ có hai hình dạng, lúc thì tròn xoe như trái bưởi, khi thì lại giống trái chuối, thỏ đã nảy ra một ý tưởng. Đó là tạo ra củ cà rốt cao tận cung trăng gặp chị Hằng, và biếu chị ấy mấy củ cà rốt để trang trí mặt trăng.



Sau sự xuất hiện của con số có hình con người đầu tiên là siêu nhân Hai Mươi, người ta bắt đầu thấy có thêm những con số có hình con người khác. Điển hình là cầu thủ Hai Chín. Cậu ấy đã mang tới cho Numagician một môn đá bóng. Bà tôi bảo, “Trái bóng có 29 Susu thôi mà cả đám người giành giệt, có khi chèn nhau gãy cả chân. Nhưng không hiểu sao môn này vẫn được thịnh hành thế nhỉ?”



Nếu như đa phần các loài đều thích ban ngày, dơi Ba Mươi lại thích ban đêm. Cậu ấy nói nếu như ban ngày chỉ có một mặt trời duy nhất hình tròn, thì ban đêm có cả trăng đủ loại hình dáng (nhất là sau sự kiện thỏ Hai Tám lên được cung trăng). Chưa kể có những vì sao lấp lánh nữa chứ, rõ ràng là hấp dẫn hơn ban ngày. Điều làm tôi ngạc nhiên hơn cả là dơi Ba Mươi bị mù, thế mà cậu ấy vẫn biết thưởng thức!

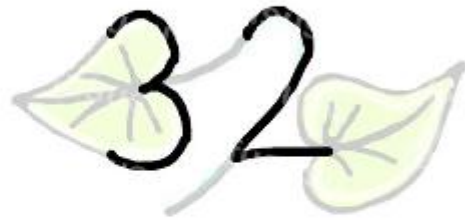


31



31

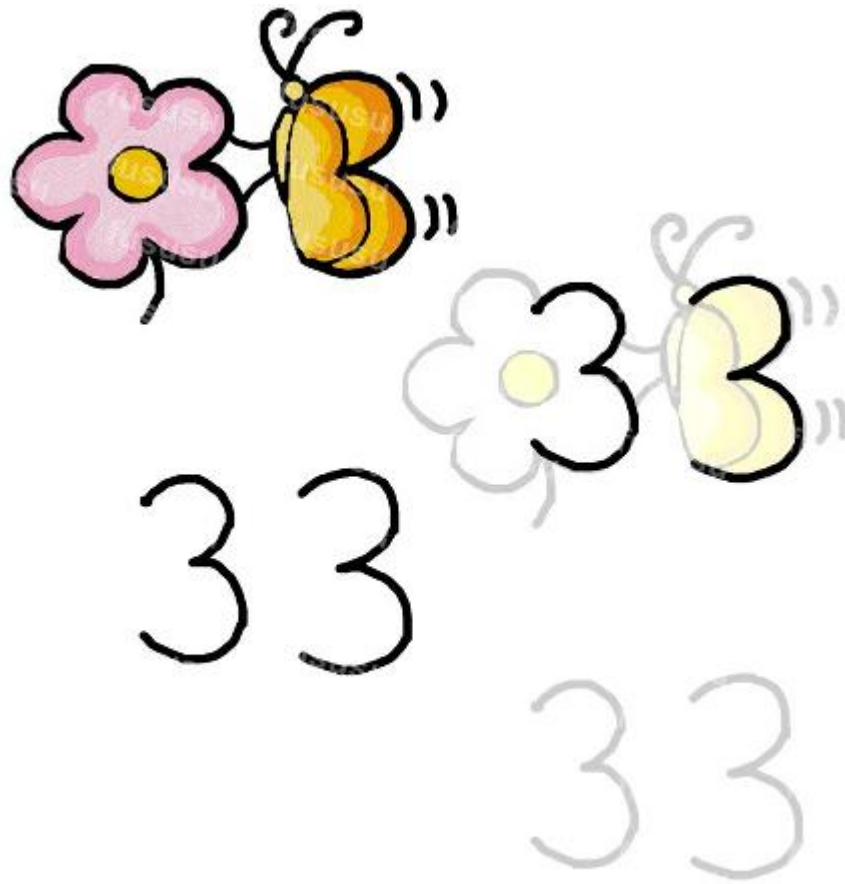
Ở Numagician có một xưởng sản xuất bóng đèn tên là Ba Một với những chiếc bóng đèn độc đáo, có một không ba. Có những chiếc đèn khi bật lên, căn phòng đang sáng tự nhiên tối om. Có những chiếc đèn cứ bật lên là mọi người đều cười nhe răng. Rồi cả những chiếc đèn đom đóm nữa, cứ bật lên là đom đóm ở đâu bị dụ tới, nhà bạn sẽ giống như một vũ trụ nhỏ đầy sao. Thật là sáng tạo phải không nào?



32

32

Bạn sẽ làm gì nếu tự nhiên thấy một chiếc lá to hơn cả người mình? Với chiều dài 3m, chiều rộng 2m, chiếc lá Ba Hai được mệnh danh là vua của các loại lá. Từ làm ô che nắng cho tới phủ mái nhà, thậm chí đắp khi đi ngủ hoặc làm thuyền lúc phố bị ngập, có lẽ chưa có công dụng gì của chiếc lá Ba Hai mà người dân Numagician chưa nghĩ tới. Bạn có thể gợi ý cho họ những công dụng thú vị khác nữa không?



Có thể bạn nghĩ loài bướm thật mỏng manh và yếu ớt. Nhưng nếu biết điều này, bạn sẽ phải nghĩ lại đấy. Bướm Ba Ba kể với tôi là không có chuyện bướm bố lấy bướm mẹ, rồi đẻ ra bướm con. Bướm chính là do những chú sâu hóa thành. Quá trình này không hề đơn giản, bạn bị kẹt trong một cái kén tối thui và nóng nực suốt một thời gian dài. Nếu không mạnh mẽ, làm sao vượt qua được?



Một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ. Hình như ai cũng biết nhưng sao ít người chịu uống thuốc thế? Đặc biệt là người lớn. Ngày xưa ở Numagician, trẻ con trung bình một ngày cười 400 lần, còn người lớn chỉ có 14 lần. Nhưng khi phù thủy Ba Tư xuất hiện, mọi thứ đã khác. Dù bị móm, nhưng bà ấy vẫn dành ba phần tư thời gian mỗi ngày để cười, và bất cứ ai gặp bà đều bị hóa phép phải nhe răng ra cười.



35

35

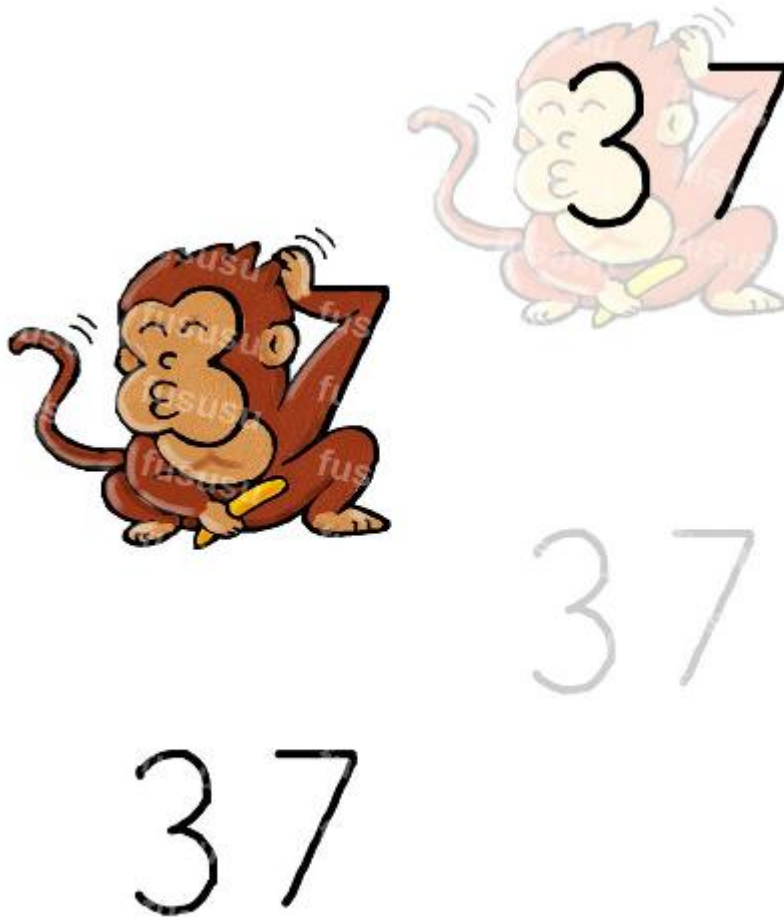
Có bao giờ bạn ước mình được nằm ngủ trên mây không? Nếu tới Numagician, điều ước đó chắc chắn sẽ trở thành hiện thực. Bởi vì mây ở Numagician không làm từ nước, mà làm từ bông. Bạn có thể leo lên chúng, nằm trên chúng, chơi đùa với chúng. Trò chơi mà các bạn nhỏ thích nhất là đùa mây. Mỗi bạn leo lên một đám mây, sau đó dùng quạt gắn vào làm động cơ để mây bay vèo vèo, trông thật thích mắt!



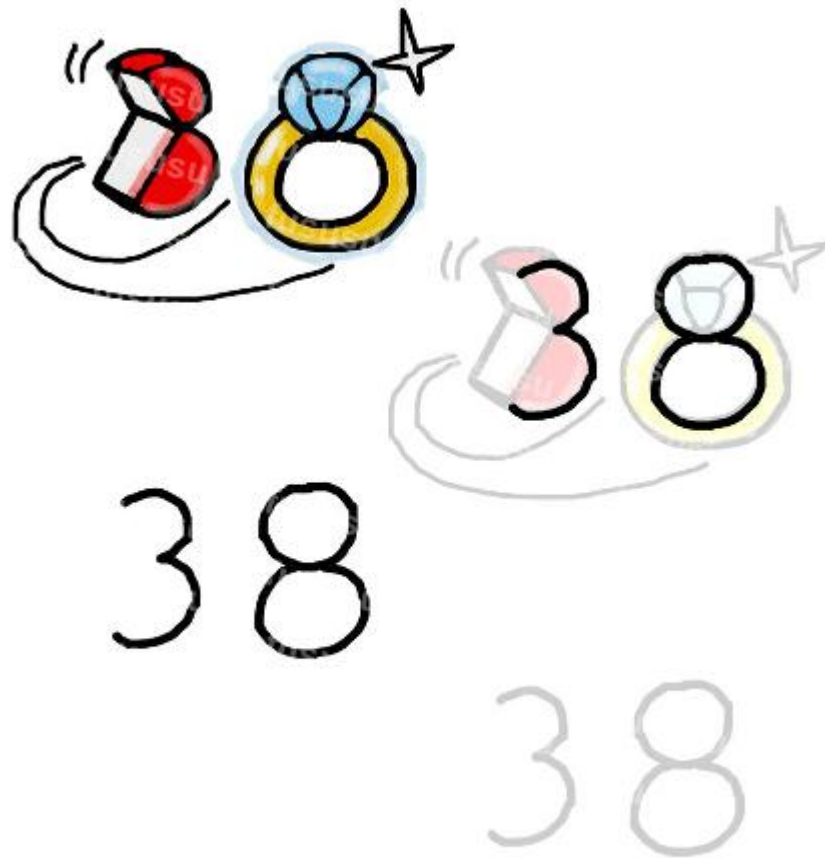
36

36

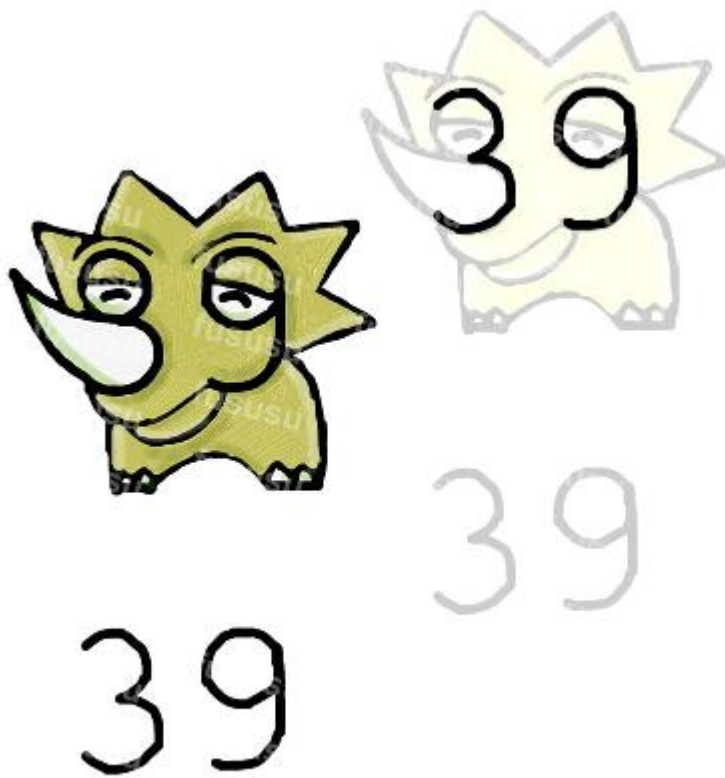
Tại sao tiền tiết kiệm lại cho vào heo đất, chứ không phải nồi đất hoặc trâu đất? Bạn có thể tìm thấy những bài giải thích dài dòng trong thư viện, heo Ba Sáu đưa ra lý do thật đơn giản. Nồi để cho cơm vào nấu, rồi ăn luôn hằng ngày. Còn trâu thì cho ăn, rồi ra ruộng cày luôn. Còn heo thì chỉ biết ăn cho béo, mãi sau này mới... thịt. Cho nên để tiền vào heo có ý nghĩa là chưa được dùng ngay, phải tiết kiệm!



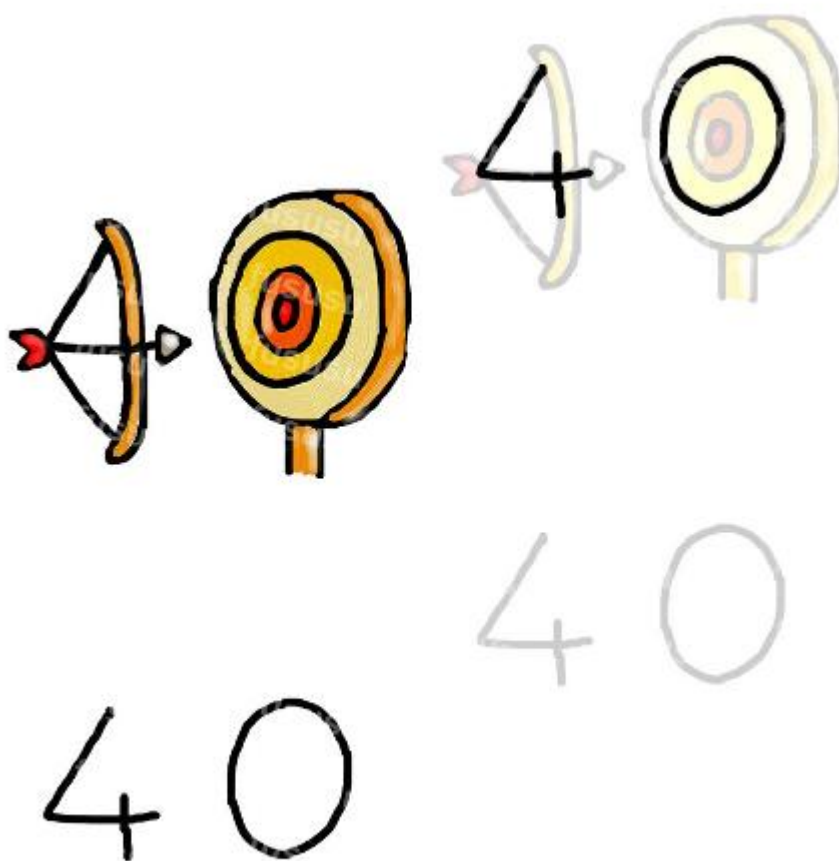
Đây là khỉ Ba Bảy. Cậu ấy làm giàu nhờ tổ chức cuộc thi cho các loài vật. Các sự kiện của Ba Bảy luôn thu hút với luật thi thú vị. Cá thi bơi ngược dòng, chim thi bay vào tâm bão, khỉ thi lột vỏ chuối, voi thi chạy trên bờ tường v.v... Gần đây nhất cậu ấy tổ chức một cuộc thi ba trong một: bay, bơi và đào đất. Nếu đi thi, tôi sẽ phải đào đất đó bạn! Tôi không dám, vì đã có nhiều chú chim tòe mỏ vì đào đất rồi.



Khi tới thế giới của bạn, tôi mới biết số Ba Tám ở Numagician được gọi là nhẫn cưới. Tại sao người ta lại dùng chúng để tặng nhau khi cưới nhỉ? Sau khi thử đeo hơn 38 cái nhẫn đủ các loại, tôi đã tìm ra nguyên nhân ít ai để ý. Đó là tặng vòng cưới, mũ cưới, khăn cưới v.v... có thể đẹp và to hơn, nhưng đều dễ tháo. Còn nhẫn cưới, một khi đã đeo vào thì việc tháo ra cũng tương đối khó khăn.



Ở Numagician loài khủng long cũng bị tuyệt chủng, nhưng lý do không phải là thiên thạch rơi xuống trái đất như ở đây. Mà ngày xưa, loài khủng long phát triển rất mạnh với nền khoa học tiên tiến, nhưng chúng không để ý tới việc bảo vệ môi trường cũng như kiểm soát dân số, dẫn tới hiện tượng nóng lên toàn cầu, con nào con nấy đều bị nướng chín. Chỉ còn lại hậu duệ duy nhất là khủng long Ba Chín.



Ở đây, tôi thấy các bạn toàn thi viết. Còn ở Numagician, một bài thi bắt buộc với học sinh là bắn cung. Bài thi tốt nghiệp mẫu giáo là bắn xuyên táo đặt trên ngọn cây, bài thi phổ thông là bắn táo đang rụng, còn thi đại học là phải hạ gục hơn 40 quả táo được ném về phía bạn. Nhờ thế mà ngoài sức khỏe, chúng tôi còn rèn được sự tập trung và bình tĩnh, hai yếu tố quan trọng giúp thành công ở mọi lĩnh vực trong cuộc sống.

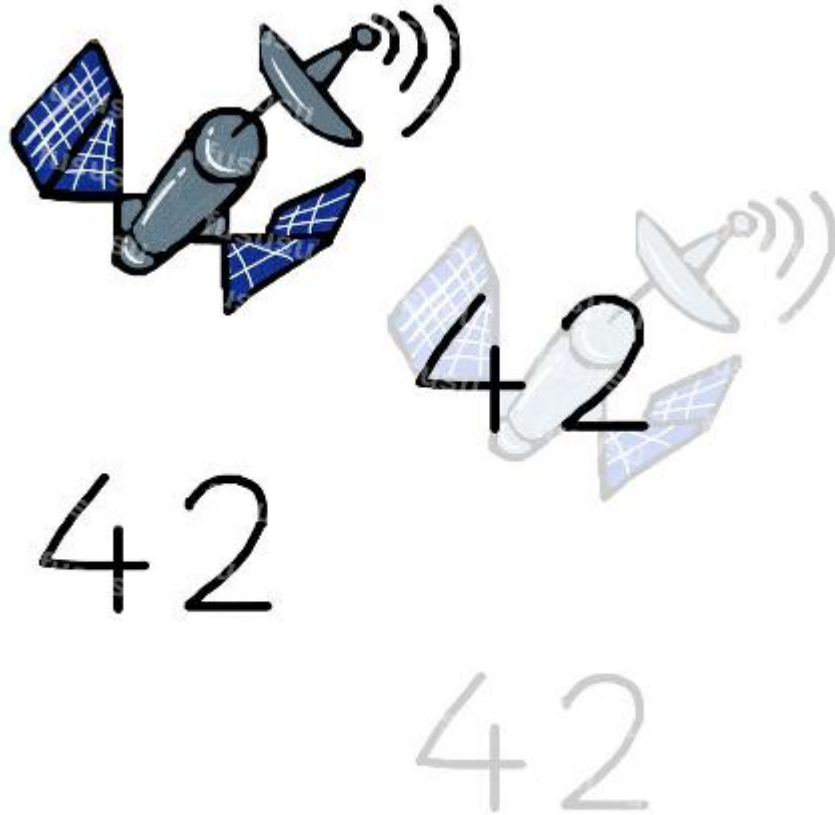


4 1

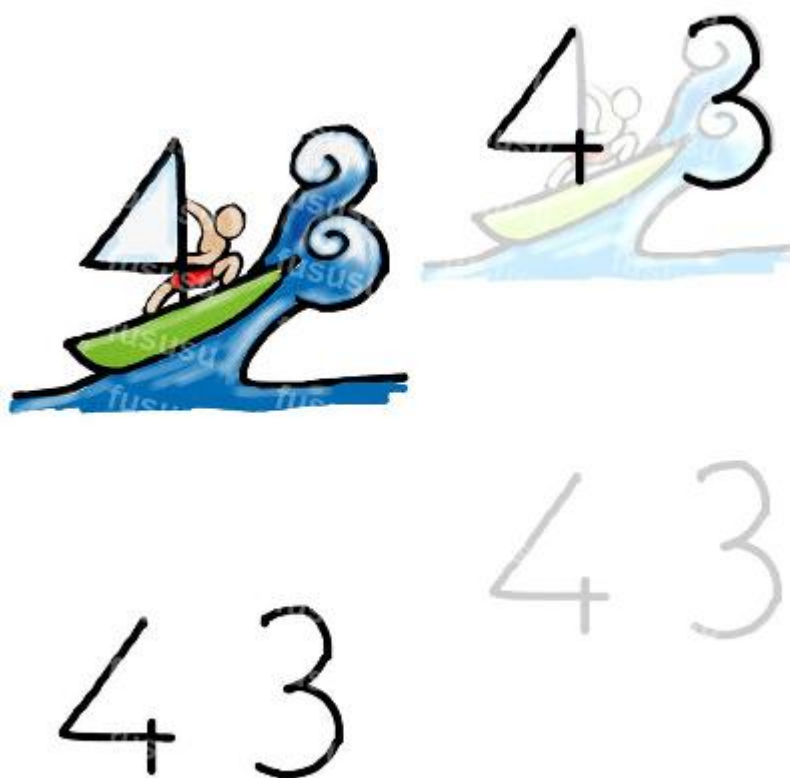


4 1

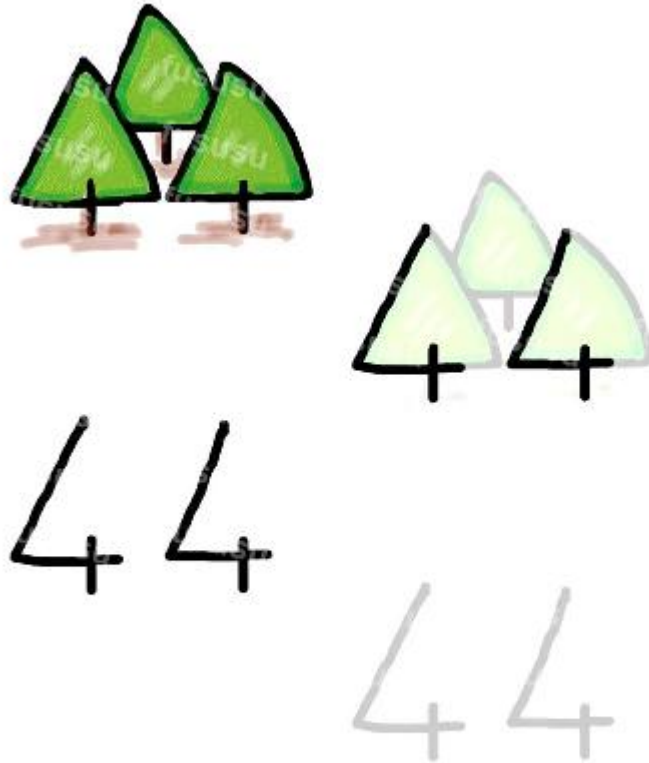
Khi cháy nhà bạn sẽ làm gì? Chạy ư? Ở Numagician chúng tôi rất ít khi cháy, chị thỏ Hai Tám đã phát minh ra bình cứu hỏa Bốn Một, có thể tự động đi tuần 24/7. Mọi đám cháy đều được dập tắt trước khi người ta phát hiện. Vấn đề chỉ là thi thoảng có cái bình lỗi, xịt vào những ai hút thuốc lá. Chị thỏ Hai Tám hứa sẽ đưa ra phiên bản vá lỗi mà mãi chưa thấy, hay là chị ấy không thích những người hút thuốc?



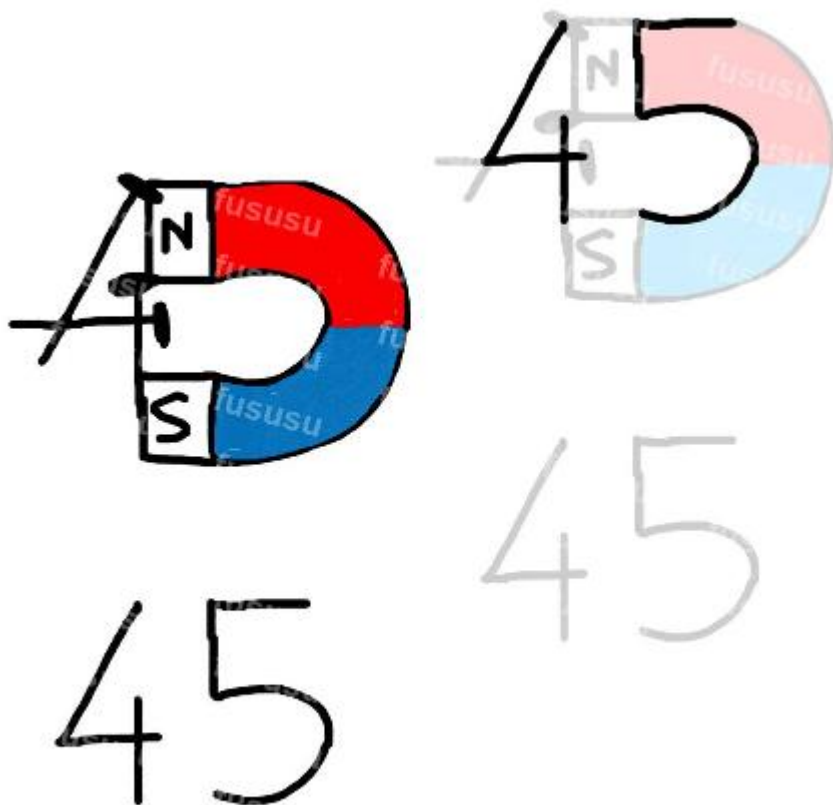
Không biết khi phóng quá nhiều vệ tinh, chúng có bị đâm vào nhau không nhỉ? Chưa kể là mỗi lần phóng, lại tạo ra thêm “rác vũ trụ” nữa? Ở Numagician, chúng tôi đã giải quyết được vấn đề đó. Đầu tiên là giới hạn số lượng vệ tinh, chỉ có 42 cái thôi. Cho nên người ta liên tục cải tiến và gia tăng sức mạnh của chúng. Sau đó chúng tôi buộc vệ tinh vào mặt trăng... để được bay nhờ quanh trái đất miễn phí!



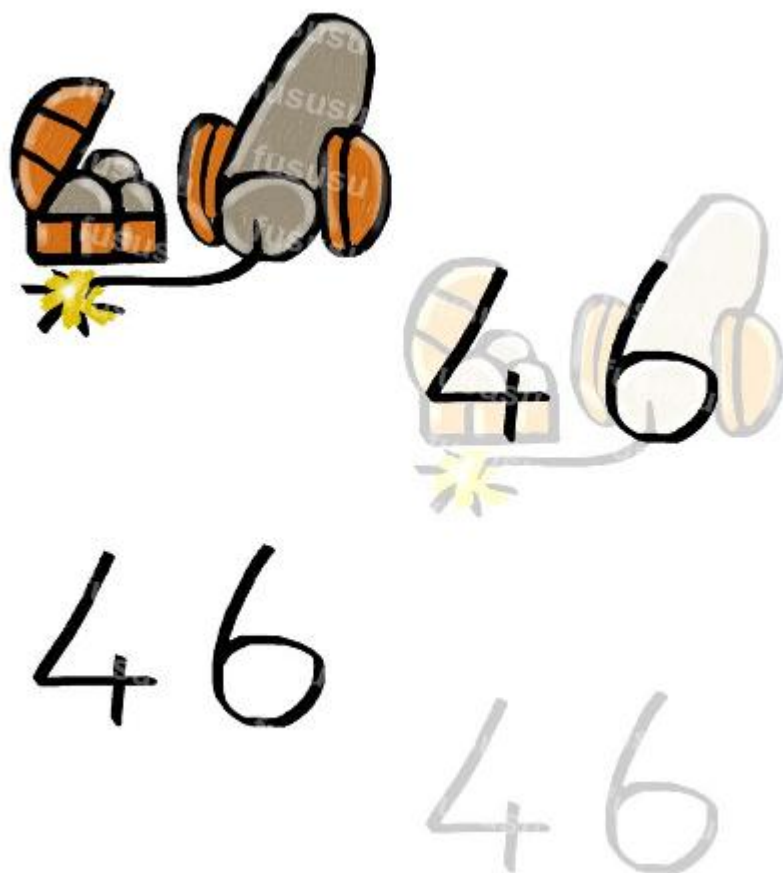
Bốn Ba là một con số có hình con người nữa ở Numagician. Thấy sóng thần là người người bỏ nhà chạy, riêng Bốn Ba cầm ván lao ra biển để lướt sóng và chụp ảnh lưu niệm. Vấn đề là cậu ấy không tìm được ai dừng cảm đi cùng để chụp ảnh cho cậu cả. Mỗi sau này, một lần Bốn Ba tình cờ cứu được một cậu bé bị sóng thần cuốn đi, và tình nguyện giúp Bốn Ba chụp ảnh trên những ngọn sóng thần.



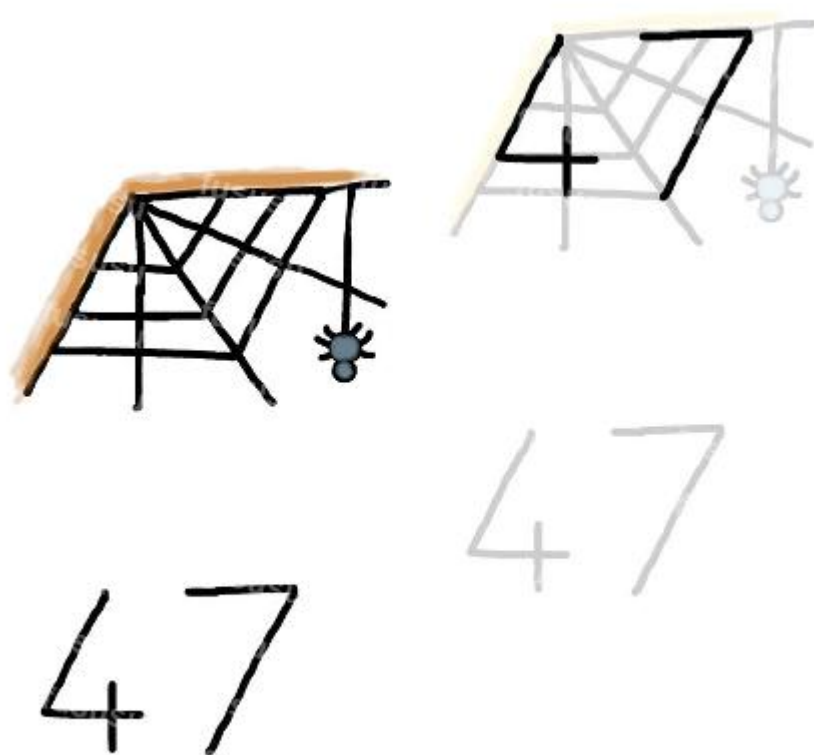
Ở Numagician, có một khu rừng đầy những cây thân dát vàng, lá dát bạc cực đẹp. Bất cứ ai nghèo khổ, có thể hành hương tới đó để trở nên giàu có. Nhưng bạn phải băng qua một ngọn núi cao tận 44km, bơi trên một con sông dài 44km mới tới được nơi. Chưa kể là chiều về nữa. Nhiều người đã bỏ cuộc và nói rằng, “Thà đi ăn xin còn dễ hơn.” Nhưng cũng có nhiều người thành công nhờ sự kiên trì và bền bỉ của mình.



Nam châm ở đây chỉ có hai cực là Bắc và Nam, nhưng nam châm ở Numagician có thêm cực Đông và Tây. Điều khác nữa là chúng không hút được sắt, nhưng lại hút được đất, nước, lửa và gió. Có người dùng chúng để vác đất xây nhà, có người dùng chúng để khiến nước nhảy múa, có người lại dùng để tạo lửa nướng khoai, có người lại dùng để lùa gió vào nhà thay điều hòa. Bạn có ý tưởng nào khác không?



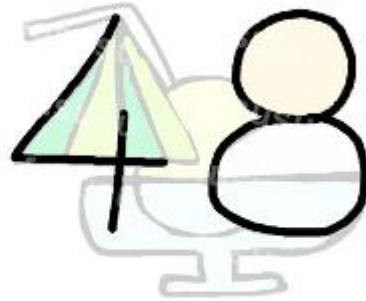
Phương tiện công cộng ở Numagician không phải xe buýt, mà là đại bác. Chỉ với 46 Susu, bạn có thể đi khắp vương quốc trọn đời. Rẻ như vậy, nhưng mới đầu chưa ai dám thử vì họ sợ khi ngồi lên trên viên đạn, không biết là viên đạn sẽ tiếp đất, hay là họ tiếp đất. Sau đó, người ta đã cải tiến cho phép người ta chui vào trong viên đạn, có cửa kính nhìn ngắm ra ngoài, ai cũng hào hứng tham gia!



Trước khi Bốn Bảy ra đời, loài nhện rất chăm chỉ đi săn, chúng chờ con mồi sơ sẩy là lao vào dùng tơ siết chặt. Nhưng Bốn Bảy lười lắm, cậu chỉ thích giải trí với tơ nhện. Một lần Bốn Bảy đan tơ thành lưới để chơi bóng chuyền, bỗng đàn ruồi bay qua mắc vào. Hôm ấy, nhà nhện được bữa no kénh bụng. Sau đó, một cuộc cách mạng vĩ đại mang tên “Lưới nhện” đã ra đời, khiến loài nhện lười hơn bao giờ hết.



48



48

Thật là tuyệt nếu mùa hè nóng nực, bạn được tắm trong một ly kem khổng lồ phải không? Với chiều cao 4 mét, đường kính 8 mét, Bốn Tám là một thương hiệu kem độc nhất vô nhị ở Numagician. Ở đây mọi người được bơi trong kem. Một công đôi việc, da bạn vừa sang hơn, mà bạn lại có thể thưởng thức kem ngon bất cứ lúc nào. Tất nhiên vào mùa đông, họ phục vụ kem nóng. Thật là tuyệt!



Mọi người thường nghĩ cướp biển thật xấu. Bốn Chín thì khác, dù được sinh ra trên một tàu cướp biển và được bố mẹ định hướng cậu vào đại học Cướp biển thế giới nhưng Bốn Chín lại mơ ước một ngày được tham gia hải quân và đem lại hòa bình trên biển. Vào một đêm không trăng, cậu ấy đã trốn khỏi tàu cướp biển để đi thực hiện ước mơ của mình. Một ước mơ thật đẹp, liệu cậu ấy có thực hiện được không nhỉ?



50

50

Sẽ ra sao nếu một ngày, tự nhiên có một chiếc xe tới ủi nhà bạn đi? Thật là khủng khiếp. Nhưng đó lại là chuyện như cơm bữa tại Numagician. Bạn đừng hiểu lầm nhé, họ đang chuyển nhà đấy. Cho dù nhà bạn có to như thế nào, thì với xe ủi kỳ diệu, chỉ cần 50 Susu là bạn có thể chuyển nhà tới bất cứ đâu bạn muốn, sa mạc, đỉnh núi, rừng xanh, đáy đại dương, thậm chí trên trời...



51

51

Năm Một là một nhà lãnh đạo xuất sắc nhất mà tôi từng biết, cậu ấy liên tục được bình chọn trong danh sách Mười chúa tể sơn lâm vĩ đại nhất. Nhờ cậu ấy mà khu rừng tôi sinh sống, con người, con vật, hay con số đều rất hòa thuận với nhau. Khi được hỏi bí quyết của cậu ấy là gì, thì cậu ấy trả lời rất đơn giản, “Gầm gừ ít thôi, hãy dành thời gian để hành động và làm gương.”

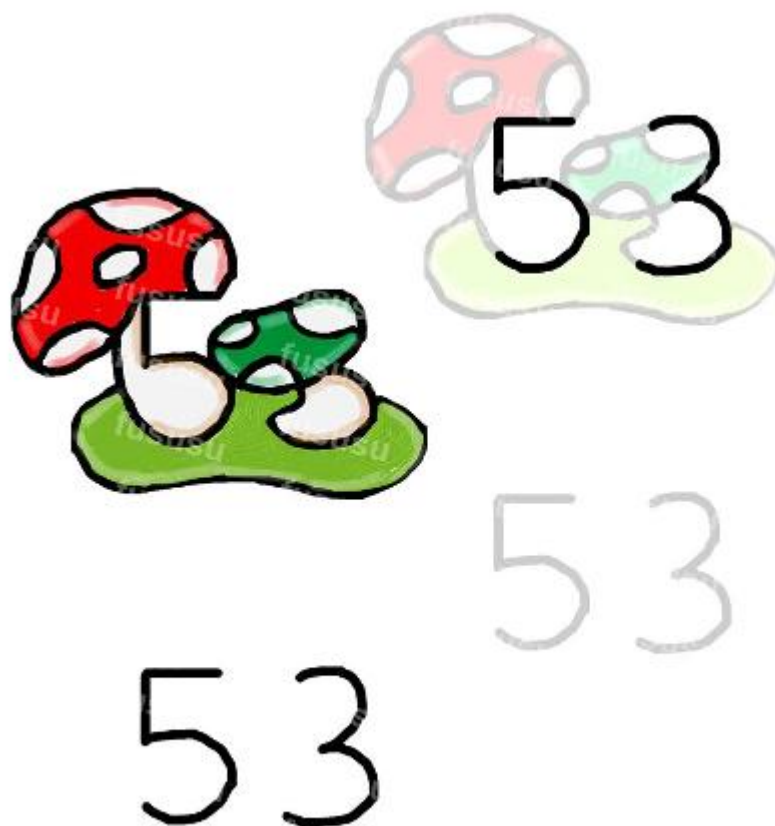


52

52

Ngựa Năm Hai có đôi cánh như thiên thần cùng cái sừng phép thuật. Chúng giúp cậu bay đi đâu tùy thích. Song đã có một tên trộm bẻ mất cái sừng khiến cậu ấy mất mọi phép thuật, và cũng không bay được nữa.

Nhưng ngựa Năm Hai không hề buồn mà còn nói, “Nhờ không bay được nữa mà tôi bắt đầu biết dùng tới đôi chân của mình và tận hưởng cảm giác tuyệt vời khi đi dạo trên đồng cỏ xanh.”



Tôi thấy ở đây người ta thường nhảy múa khi có nhạc, mà phải nhạc hay người ta mới nhảy. Khác hẳn với những cây nấm ở Numagician, lúc nào chúng cũng nhảy múa. Vì đối với chúng, một cơn gió thoảng qua làm lá cây xào xạc cũng là nhạc, một cơn mưa rơi xuống đất lộp độp cũng là nhạc, một người nào đó đi ngang qua và ợ một cái – cũng là nhạc. Nhạc nào chúng cũng nhảy, thật là sung sướng!

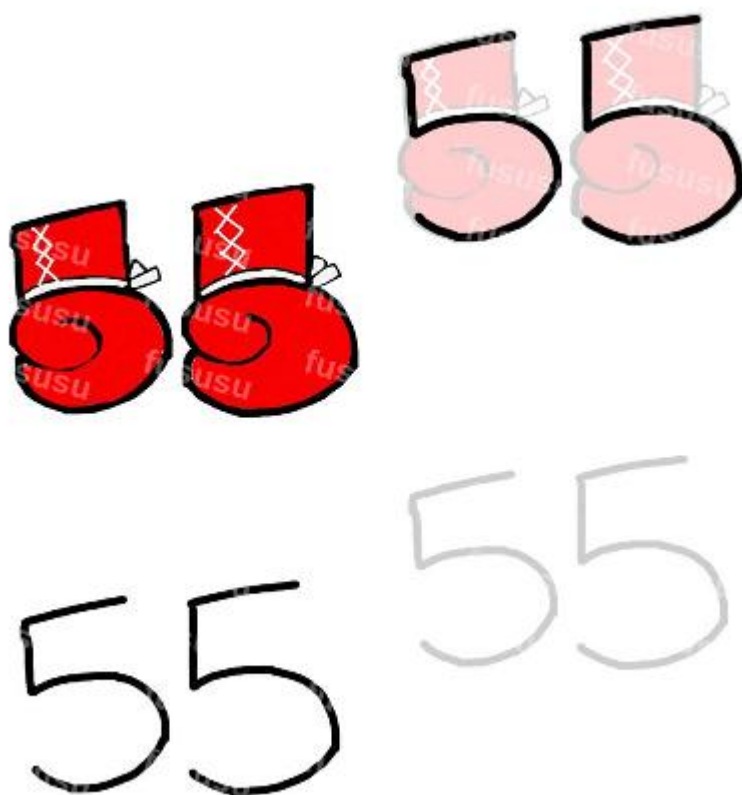


54



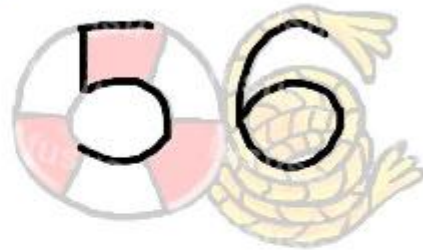
54

Ngày xưa khi ăn tôi chỉ biết nhét nhanh thức ăn vào mồm mà chẳng biết thưởng thức là gì. Nhưng nhờ đầu bếp Năm Tư dạy cách ăn, tôi đã ăn chậm lại bằng cách đếm 1, 1, 1, 1, 1... 2, 2, 2, 2, 2... cứ thế tới 10. Nhai ít nhất 50 lần mới nuốt. Sau khi tập ăn chậm xong, tôi tập cách thưởng thức từng món một chứ không trộn lẫn chúng vào nhau. Làm vậy, thức ăn bình thường tự nhiên trở nên ngon phi thường!



Con người thật kỳ lạ: ai cũng sợ đau, nhưng rất thích đánh nhau. Một phát minh ở Numagician giúp họ hòa thuận hơn, đó là găng tay Năm Nhăm. Nếu đấm ai đó bằng găng tay này, người đó sẽ có cảm giác sung sướng toàn thân.

Tôi nhớ có trận đấm bốc, một tay đấm đã bị đối thủ hạ nốc ao. Anh ta chân tay run lẩy bẩy, nằm cười phớ lớ suốt hai giờ. Khi trở lại bình thường, anh ấy cảm ơn người đã đấm mình rồi rít.



5 6

5 6

Ở đây khi xem ti vi, tôi thấy có những bạn nhỏ bị chết đuối thật đáng tiếc. Ở Numagician, chúng tôi rải phao Năm Sáu ở khắp nơi. Nó có một cái dây thừng như xúc tu bạch tuộc, có thể cứu bất cứ ai gặp nạn. Cá nhân tôi nghĩ, chưa cần phải phao hiện đại như vậy mà chỉ cần buộc thật nhiều ở những nơi sông nước nguy hiểm, là cũng giảm thiểu được tai nạn rồi! Bạn có nghĩ vậy không?



57 57

Cùng là họ nhà chim, nhưng tôi dám cá Năm Bảy được liệt vào hạng chim to vĩ đại. Cậu ấy biết nói hai ngoại ngữ, một là tiếng đại bàng, hai là tiếng gà. Vì ngày xưa, quả trứng có chứa cậu đã lăn từ trên núi xuống và dừng chân trong một chuồng gà ấm áp. Sau này khi tìm về với xã hội loài đại bàng, Năm Bảy đã khởi xướng phong trào “Đại bàng ăn thóc” và là chủ hệ thống cửa hàng KFChay nổi tiếng.



58

58

Nếu những chú hề ở đây mà đến Numagician, tôi đảm bảo họ sẽ thất nghiệp. Vì những người dân lúc nào cũng sung sướng sẵn rồi. Hơn nữa, lại có bà phù thủy Ba Tư đi hóa phép cho mọi người cười nhăn nhăn. Nhưng chú hề Năm Tám vẫn giàu có nhờ sự khéo léo của mình. Chú thường làm mọi người buồn trước, sau đó mới chọc họ lăn ra cười. Người ta gọi chú là chú hề “Buồn rồi Cười.”



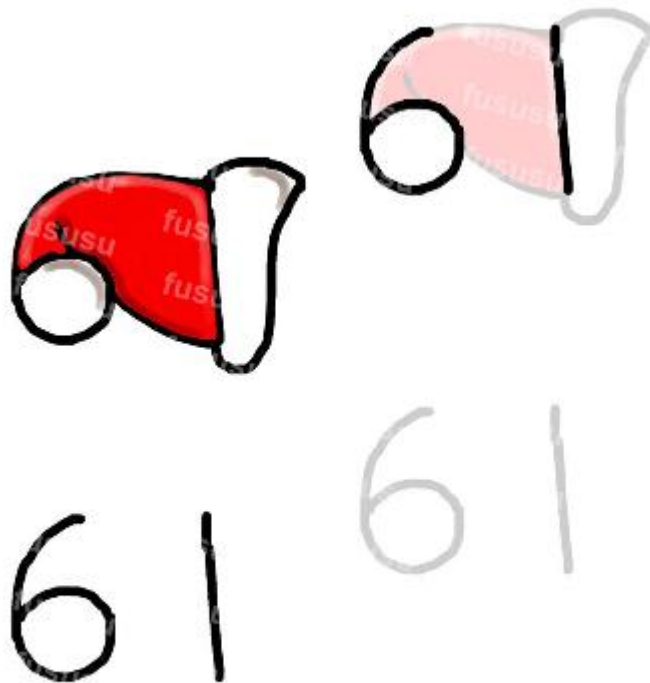
Hồi bé tôi hỏi mẹ, “Tại sao mèo lại bắt chuột mà không bắt chó?” Mẹ suy nghĩ một hồi rồi trả lời, “Trời sinh ra thế con ạ.” Sau này tôi làm bạn với mèo Năm Chín, cậu ấy chẳng bao giờ bắt chuột, và còn được loài chuột rất yêu quý, thậm chí còn dâng cúng thức ăn cho cậu. Cậu ấy nói với tôi nguyên nhân mèo bắt chuột là, “Người ta thường chỉ thích bắt nạt những kẻ yếu hơn mình mà thôi.”



60

60

Loài cua ở đây thật đáng thương. Một lần tôi nhìn vào xô đựng cua, khi có một con vừa ngoi lên miệng xô và sắp thoát, thì lập tức có mấy con ở dưới kéo chân nó xuống, cứ thế cả bầy cua không con nào thoát mà tất cả đều được vào nồi. Loài cua ở Numagician thì khác, họ rất đoàn kết với nhau và không bao giờ để cho đồng loại của mình bị bắt cả. Nếu có bị bắt, cả đội giúp cho một ai đó thoát và đi gọi viện binh.



Có bao giờ bạn ước được đội chiếc mũ của ông già tuyết thật không? Chỗ người nhà, tôi khuyên bạn đừng ước như vậy. Theo tôi biết, cái mũ của ông ấy có thể nghe thấy lời thỉnh cầu của hàng triệu đứa trẻ, và mỗi năm chúng lại đòi một món quà đắt tiền hơn. Do vậy, không những bạn sẽ phải uống thuốc đau đầu thường xuyên, mà còn phải cân đối chi tiêu rất tỉ mỉ để đáp ứng nhu cầu của các bạn nhỏ.



Câu đố: người ngoài hành tinh gọi bạn là gì? Con người ư? Không phải. Đáp án là người ngoài hành tinh. Ngày bé, tôi sợ người ngoài hành tinh lắm. Nhưng khi nhận ra sự thật: tôi cũng là người ngoài hành tinh đối với một người ở hành tinh khác, tôi chẳng còn sợ gì nữa cả. Người dân Numagician luôn chào đón những người ngoài hành tinh. Có lẽ thế, mà họ xuất hiện nhiều lắm, tận 62 lần một năm.



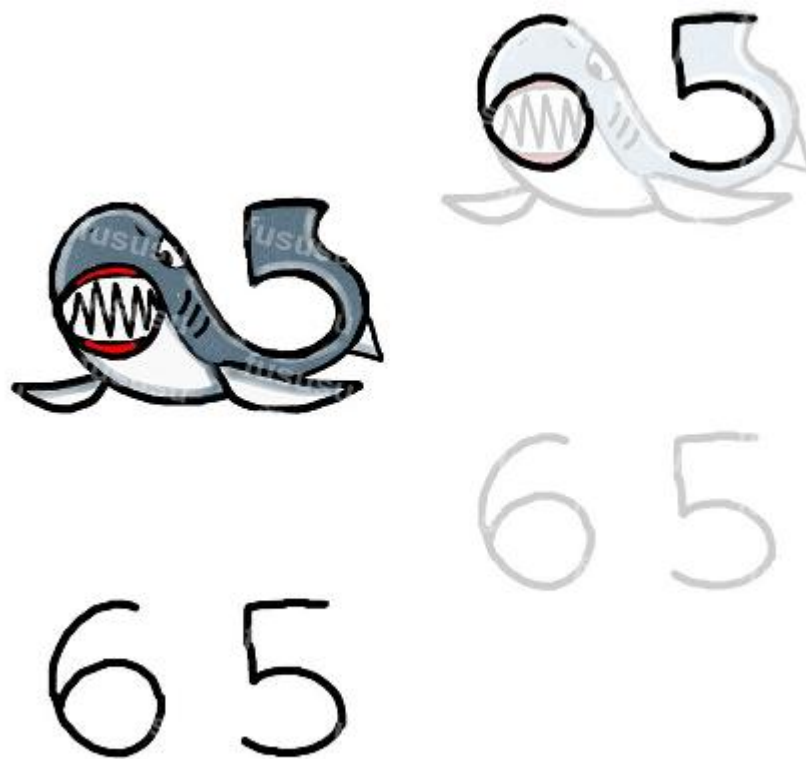
Khói bụi là một vấn đề nan giải của bất cứ thế giới nào, đặc biệt là những nơi dùng nhiều xe máy. Ở Numagician, chúng tôi “hóa đá” cho khói. Một thiết bị nhỏ được gắn vào bộ xe máy, khi khói bay qua đó sẽ đông lại thành những viên đá nhỏ li ti. Bằng cách này, thay vì xả khói lên bầu trời và không quản lý được, chúng tôi sẽ quét chúng trên đường. Ít nhất thì cũng không ảnh hưởng tới bầu khí quyển.



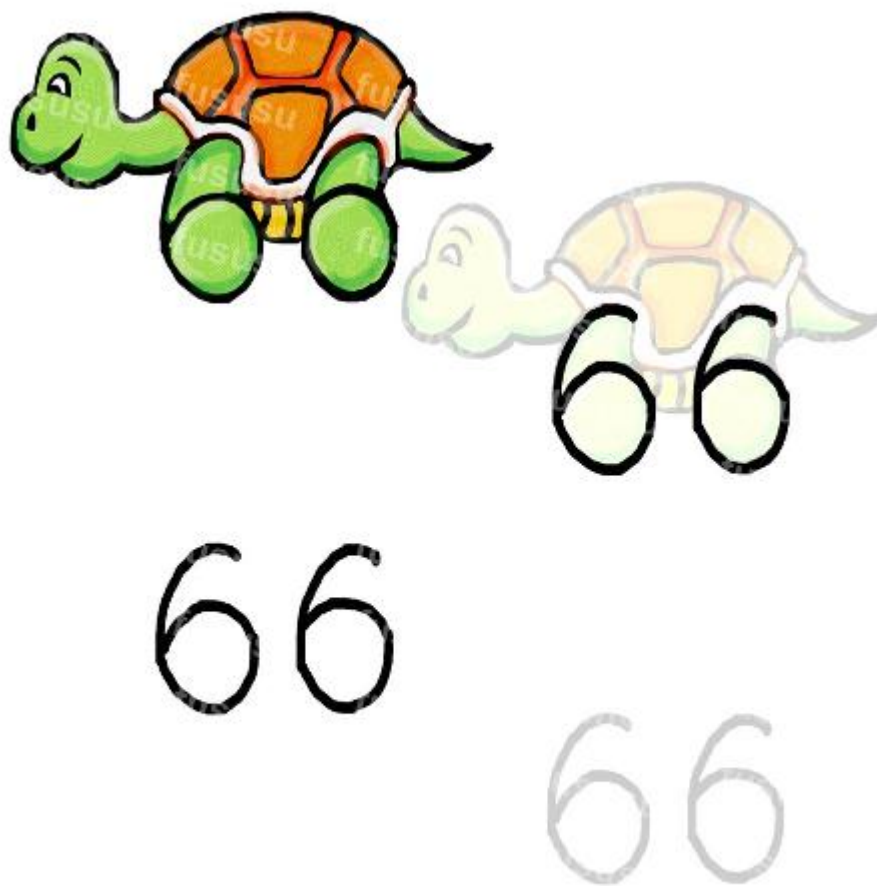
64

64

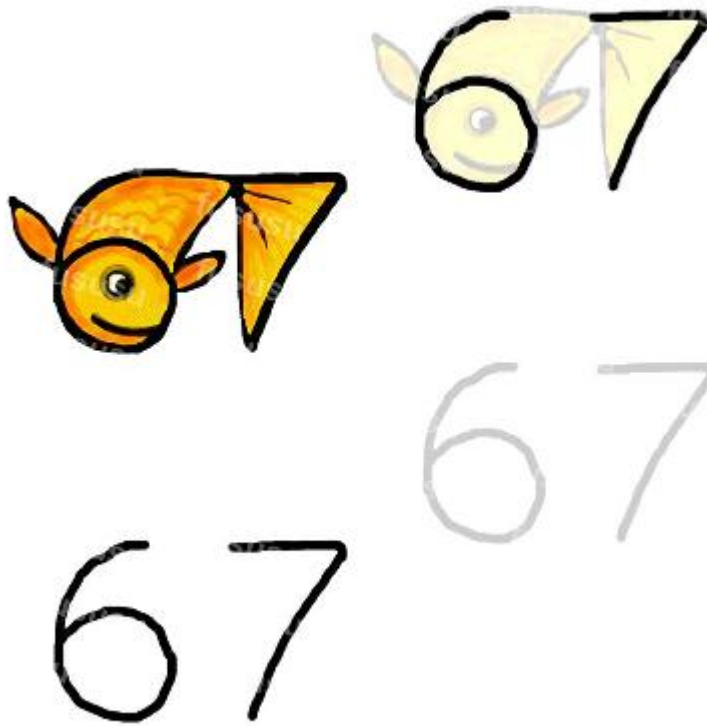
Bạn có thích bắt tử không? Cách đây 64 thế kỷ, có chàng lính nhật được bộ giáp vàng có ghi, “Mặc vào là bắt tử, nhưng sẽ không cởi được.” Chàng lính đã mặc và sống tới tận bây giờ. Một lần lên báo, chàng ấy nói, “Bắt tử khổ lắm, vì người thân sẽ lần lượt ra đi, có quen thêm ai thì cuối cùng cũng đơn độc. Nhưng thật may, tôi đã gánh nổi khổ này hộ mọi người rồi. Hãy tận hưởng trọn vẹn cuộc đời của các bạn.”



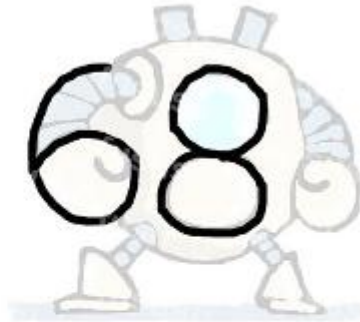
Khi nghe kể sự tử là Chúa tể sơn lâm, có một con cá mập quyết tâm trở thành vua của biển cả. Sau rất nhiều nỗ lực tranh cử, một ngày nọ nó đã làm vua. Nhưng sau sáu tháng năm ngày, nó đã nhường ngôi cho bạch tuộc. Lý do là để giữ gìn thể diện hoàng gia, người ta bắt nó phải chải răng cho sạch bóng mỗi ngày. Không biết nó có bao nhiêu răng, nhưng mỗi lần chải xong là phải đi băng bó vây.



Ở Numagician, rùa Sáu Sáu là người giàu nhất với tổng tài sản lên tới 66 tỷ Susu. Cậu ấy giàu lên nhờ ý tưởng “Nhà mai rùa” – tức là bạn đi du lịch, chỉ cần vác theo một cái mai rùa ở sau lưng. Khi cần ngủ nghỉ thì bấm một nút, mai rùa sẽ phóng to thành một ngôi nhà an toàn, đầy đủ tiện nghi, và có tận 6 cánh cửa. Khi mở cửa, gió lùa vào nhà mát rượi. Khi đóng cửa thì căn nhà lại ấm áp lạ thường. Thật quá là tiện lợi!



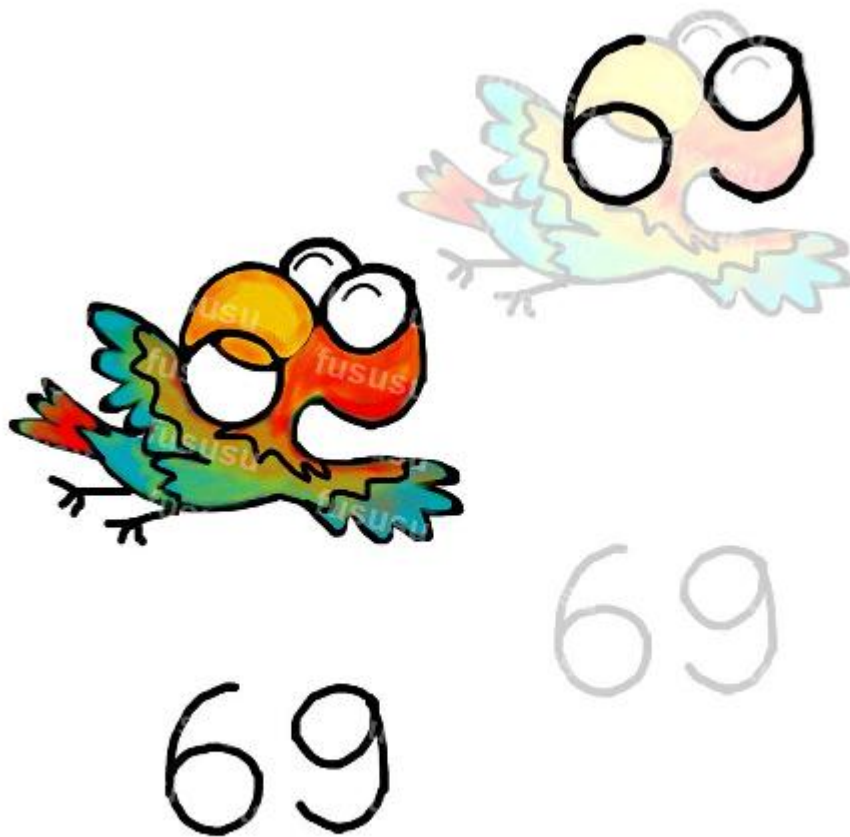
Bạn còn nhớ cuộc thi ba môn phối hợp: bay, bơi và đào đất do khí Ba Bảy tổ chức chứ? Có một chú cá rất quyết tâm giành giải. Trong 6 ngày tập bay thì 7 lần chú phải nhập viện do thiếu dưỡng khí, nhưng cá vẫn quyết tâm lắm. Cả đào đất cũng thế, dù tõe cả vây mà chú vẫn hăng say. Nhờ tinh thần ấy, cá đã lọt vào vòng chung kết để đấu với hai đối thủ xuất sắc nhất loài chim và loài giun. Theo bạn ai thắng?



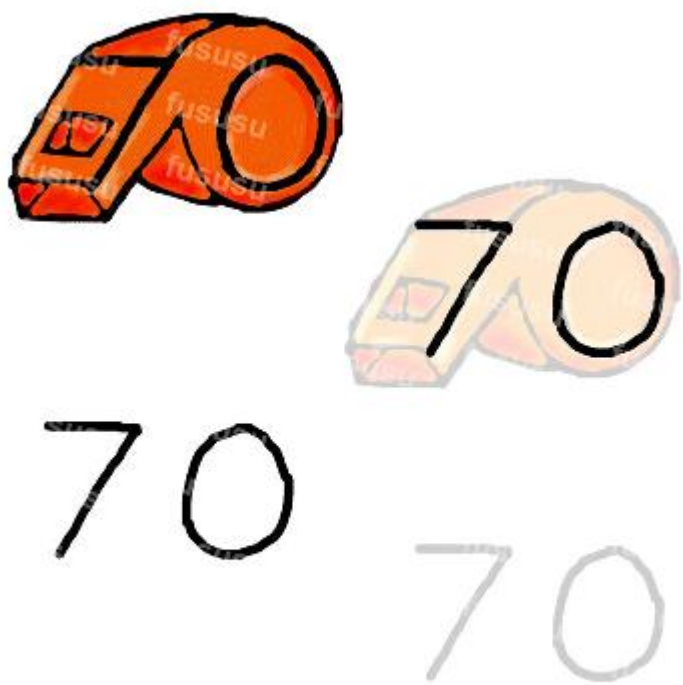
68

68

Loài người thật kỳ lạ, họ luôn sợ một ngày nào đó thế giới sẽ bị thống trị bởi rô-bốt, nhưng vẫn không ngừng phát triển những thế hệ rô-bốt thông minh nhất, có thể tự vận hành được. Còn ở Numagician, chúng tôi thống nhất một nguyên tắc là rô-bốt phải luôn luôn có người điều khiển, và nếu có những con rô-bốt tự vận hành, thì mục đích duy nhất của chúng là đảm bảo không ai phá vỡ nguyên tắc trên.



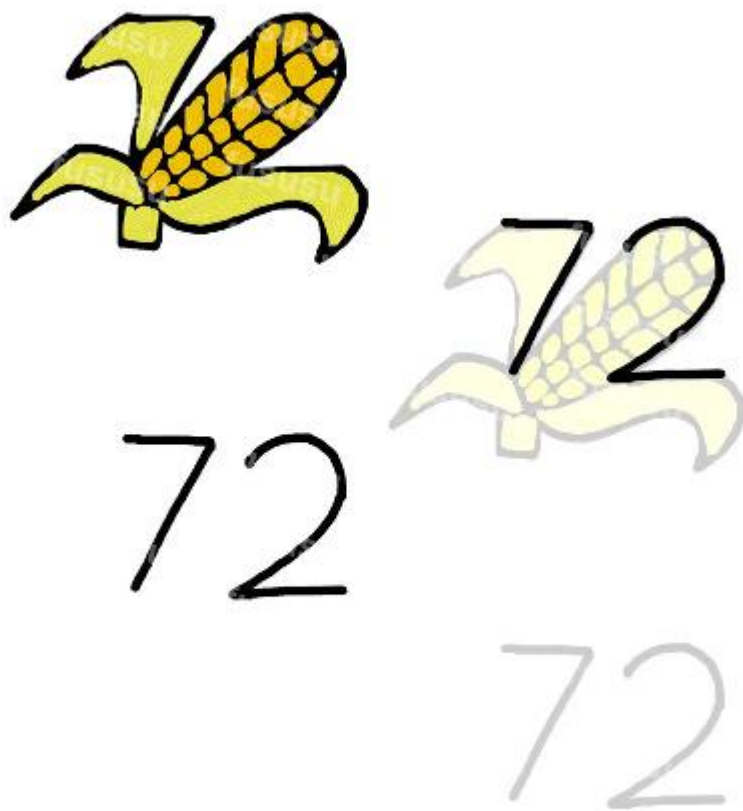
Tôi là người kể chuyện, nên có lẽ cũng không có gì để kể nhiều.
Mời bạn lật qua trang bên đọc tiếp, hoặc thư giãn bằng cách vẽ
chân dung tôi nhé:)



Việc làm trọng tài thật là vất vả, nên ở Numagician người ta đã phát minh ra chiếc còi Bảy Mươi. Hễ được thổi lên, thì mọi thứ trong phạm vi 70 mét đều bị đứng khựng lại trong 70 giây, y như là có ai bấm nút tạm dừng trong một bộ phim 3D vậy. Nhờ thế mà người ta không thể nào chối cãi được tội lỗi của mình. Nhưng chiếc còi này cũng được bảo vệ rất kỹ càng, phòng khi rơi vào tay kẻ xấu.



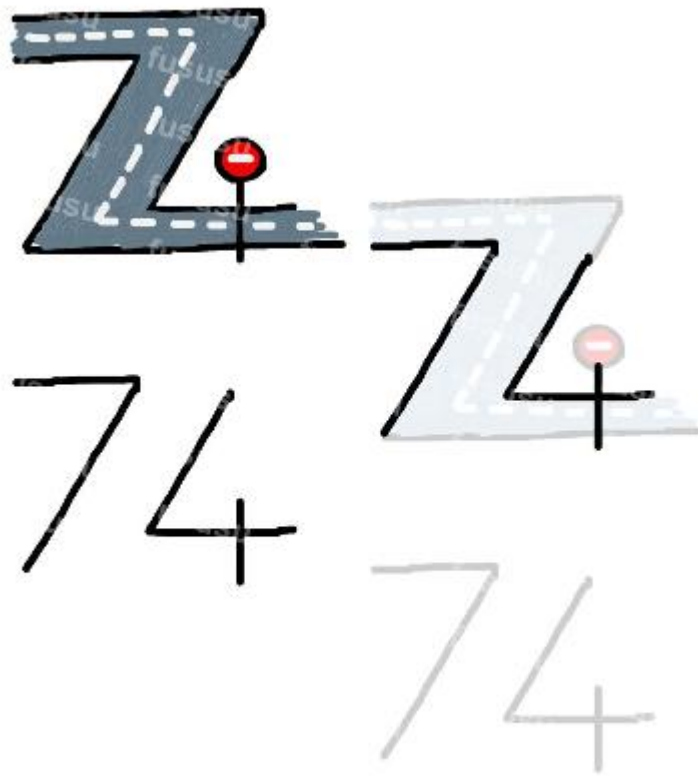
Một lần nhìn lên trời cao, tôi ước mơ được chạm tay tới một ngôi sao. Ngay hôm sau, ước mơ đó trở thành hiện thực. Một ngôi sao băng nhỏ đã chọc thủng mái nhà tôi và bố đã phải tốn 71 Susu để sửa mái. Tôi đặt tên cho nó là sao Bảy Một, và vẫn giữ trong túi làm kỷ niệm, để nhắc bài học đầu đời: trước khi ước ao cái gì đó, hãy tìm hiểu cho thật kỹ. Tin tôi đi, bài học này sẽ giúp bạn tiết kiệm rất nhiều thời gian đấy.



Dù chiến tranh ít khi xảy ra nhưng ở Numagician, chúng tôi vẫn có vũ khí để tự vệ. Khẩu súng trông y hệt bắp ngô, và có hai chế độ. Một là chế độ bắn cảnh cáo: khi bóp cò, có tiếng nổ rất to nhưng chỉ bung ra bông ngô (rồi bạn có thể vừa ăn bông, vừa xem kẻ địch chạy). Hai là chế độ bắn cho no: tức là bông ngô bắn ra sẽ tìm mọi cách chui vào bụng đối phương, khiến họ no căng và ngã oạch xuống đất.



Ở Numagician, chúng tôi có những cây củ cải khổng lồ. Một người thợ mộc đã khéo léo đục đẽo để biến chúng thành ngôi nhà với đầy đủ tiện nghi. Bất cứ khi nào bạn đói, thì chỉ việc xắt một mảnh tường hoặc rút cái tay nắm cửa ra, bỏ vào nồi ninh là có món củ cải ngon tuyệt. Tôi mong là sớm có dưa hấu hoặc chuối khổng lồ để nhân rộng ý tưởng này, và có thể ăn liền chứ không phải nấu...



Tôi chưa bao giờ bị lạc đường, cho tới khi đến đây. Lý do vì ở Numagician những con đường được đánh số từ trái qua phải nên rất dễ tìm. Ví dụ, bạn đang ở đường 73 mà muốn tìm đường 74, bạn chỉ cần rẽ phải là kiểu gì cũng tìm thấy. Còn ở đây, khi thấy đường Hai Bà Trưng, tôi tưởng là đường Ba Bà Trưng phải ở ngay cạnh. Hóa ra không phải, mà lại là đường mang tên một người đàn ông khác!



75

75

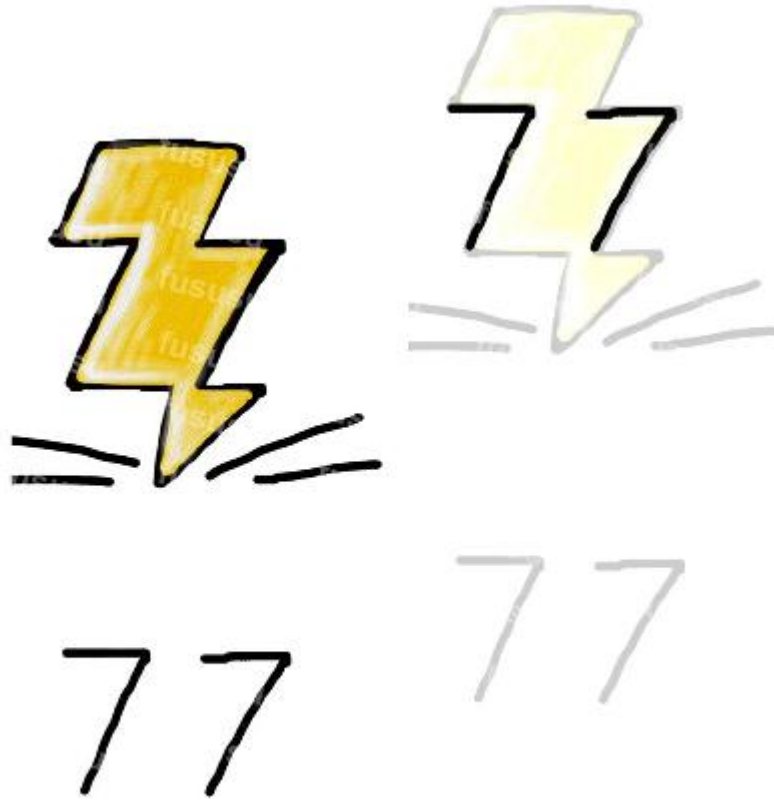
Nếu thấy xe tăng, có thể bạn nghĩ tới chiến tranh. Nhưng ở Numagician, chúng tôi xây nhà bằng những chiếc xe tăng đặc biệt. Chúng sẽ tự động bắn ra những viên gạch để tạo thành ngôi nhà đúng như bản thiết kế của bạn. Bằng cách này, 99.99% tai nạn lao động không xảy ra. 0.01% còn lại là do bản thiết kế có một vết bẩn nào đó, khiến xe tăng hiểu lầm và bắn ra gạch thừa khá nguy hiểm.



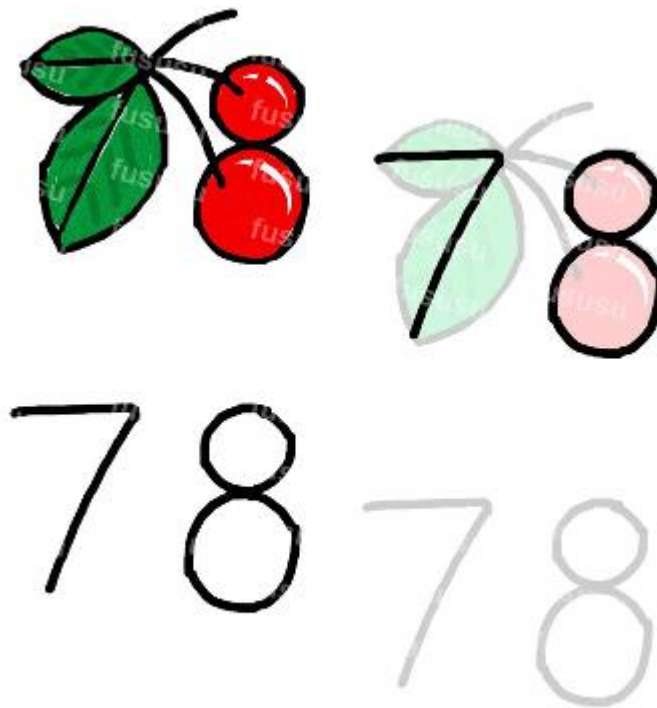
76

76

Bạn có bị nẻ môi không? Còn tôi ngày bé hay bị khô môi. Lý do là lười uống nước. Nhưng không phải tại tôi, mà vì trên lớp có nhiều bạn mà chỉ có mỗi một cái cốc... nên tôi ngại uống. Nhưng từ hồi luôn đeo bình nước Bảy Sáu bên mình, tôi đã luyện được thói quen là cứ tới phút thứ 7 giây thứ 6 của bất kỳ một giờ nào là uống một ngụm nước. Thế là môi không bị khô, mà lại cực khỏe, bạn thử xem sao?



Tôi thấy ở đây mỗi khi dông bão nổi lên, những tia chớp thật là đáng sợ. Chúng có thể làm nổ tung hoặc nướng chín bất cứ thứ gì chạm vào. Còn ở Numagician thì lại khác, những tia sét có hình thù dễ thương như bạn đã thấy, và khi chạm vào ai đó chúng chỉ làm họ tê tê thôi. Chúng tôi thu thập những tia sét này để phát điện, thay vì dùng nhà máy thủy điện hay nhiệt điện như các bạn.



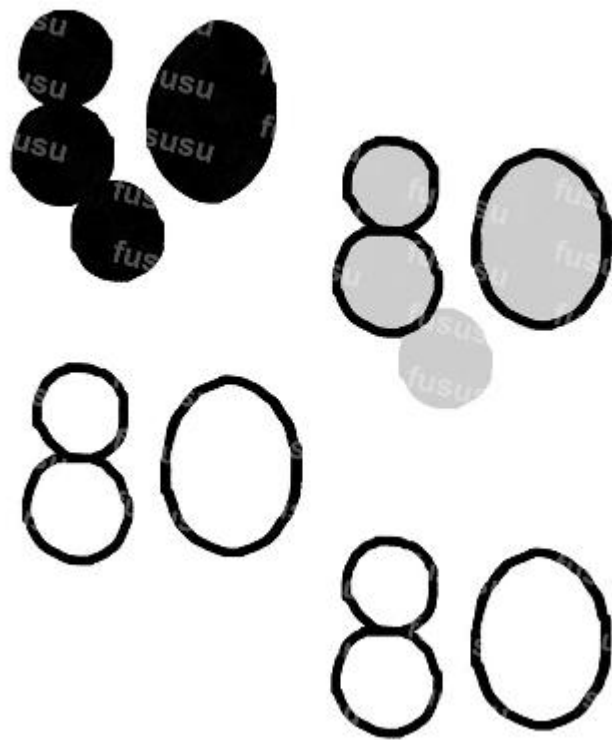
Ở Numagician có một cây sơ-ri rất đặc biệt. Nếu bạn ăn quả của nó khi còn xanh thì dù đang vui thế nào bạn cũng sẽ buồn. Ngược lại, nếu bạn ăn sơ-ri chín thì dù bạn đang buồn ra sao thì cũng sẽ vui sướng lạ thường. Do đó cứ tới mùa là có nhiều người trực cả ngày dưới gốc cây, và há miệng chờ trái sơ-ri chín rụng xuống. Có người còn phát đạt nhờ mở dịch vụ kinh doanh “niềm vui” ở khắp vương quốc Numagician.



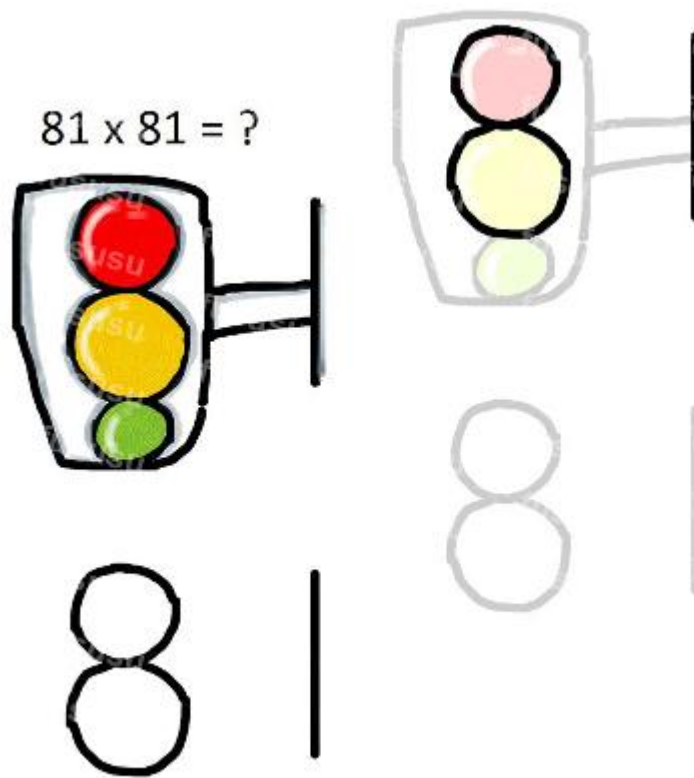
79

79

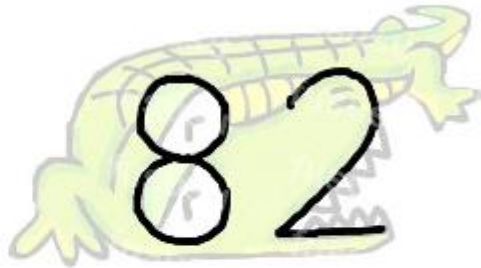
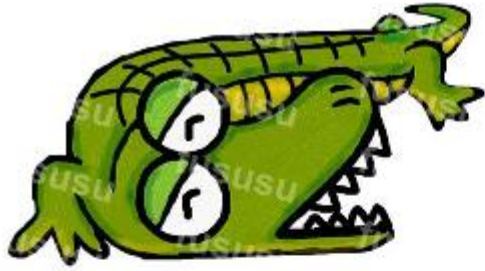
Trong thời gian bị kẹt ở đây, tôi đã cố gắng học ngôn ngữ của các bạn. Nhưng có một số từ mà mãi tôi vẫn chưa hiểu, ví dụ như từ “trẻ trâu.” Người thì nói với tôi rằng đơn giản đó là “con trâu còn trẻ,” người lại nói là “đứa trẻ trần trâu,” có người thì tỏ vẻ rất triết lý và đưa cho tôi một lời khuyên: “còn trẻ thì hãy cứ trâu,” nói chung tới giờ tôi vẫn không hiểu trẻ trâu là gì...



Bạn có thích làm thám tử không? Ở Numagician có những vụ trộm lật vặt diễn ra, hiện trường có rất nhiều dấu vết nhưng người ta không sao xác định được thủ phạm. Lý do là không hiểu sao, hần không để lại dấu vân tay, mà toàn là dấu vân chân. Có một cách là làm hồ sơ vân chân cho toàn bộ người dân Numagician, nhưng quá tốn kém. Bạn có cách nào khác hiệu quả hơn không?



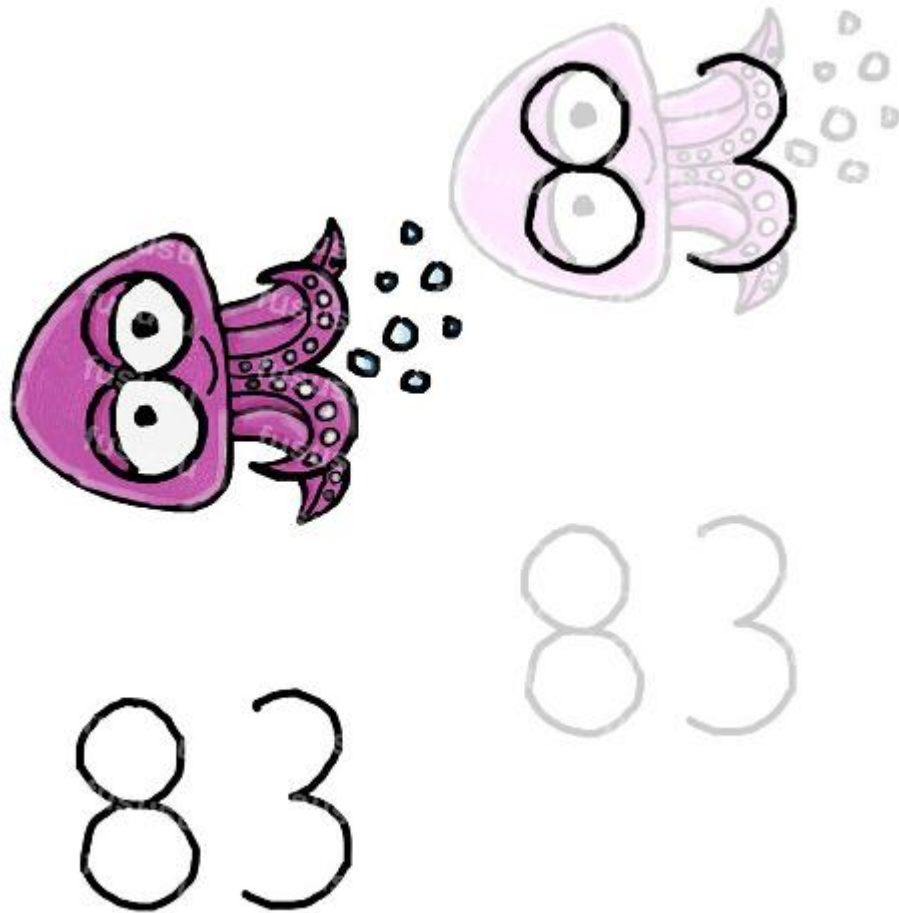
Bạn thấy ai vượt đèn đỏ bao giờ chưa? Ở Numagician, chúng tôi không có tình trạng đó. Vì người dân được khuyến khích sử dụng thời gian một cách có ích. Khi dừng đèn đỏ. Người thì luyện não bằng cách bình phương nhẩm số giây trên đèn đỏ, người thì nhắm mắt hít thở thư giãn, người thì dạy con tập đếm, người thì tranh thủ làm quen mọi người xung quanh để luyện sự tự tin, cũng như kỹ năng giao tiếp v.v...



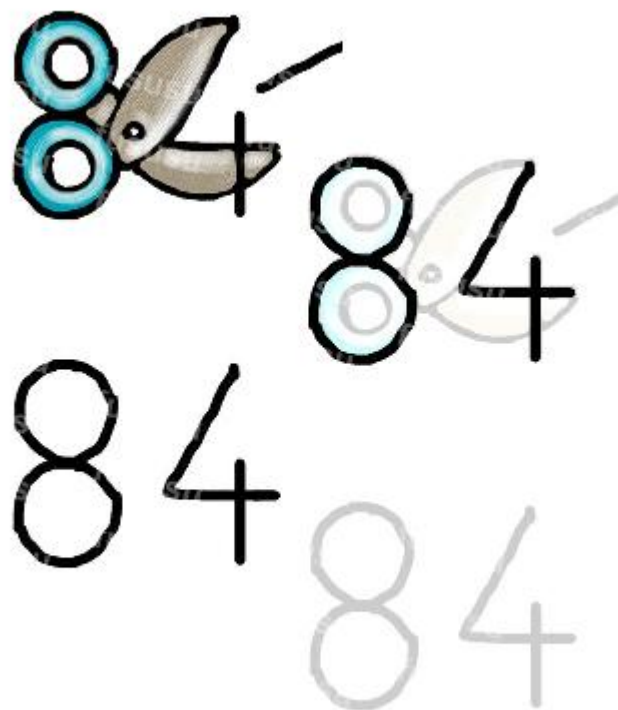
82

82

Cá sấu Tám Hai rất tự tin. Nhưng không phải vì cô ấy có hàm răng sắc nhọn, mà do cô ấy là giáo viên dạy môn “Tự tin học” tại Numagician. Nếu tới lớp học của Tám Hai, bạn sẽ thấy một cái hồ dài gấp 8 lần đuôi cá sấu bố, rộng gấp 2 lần đuôi cá sấu mẹ (đó là cách loài cá sấu đo khoảng cách). Bài tập hằng ngày của bạn là phải cho đàn cá sấu con ăn mà không bị cắn rách quần. Khi tốt nghiệp, đảm bảo bạn sẽ tự tin.

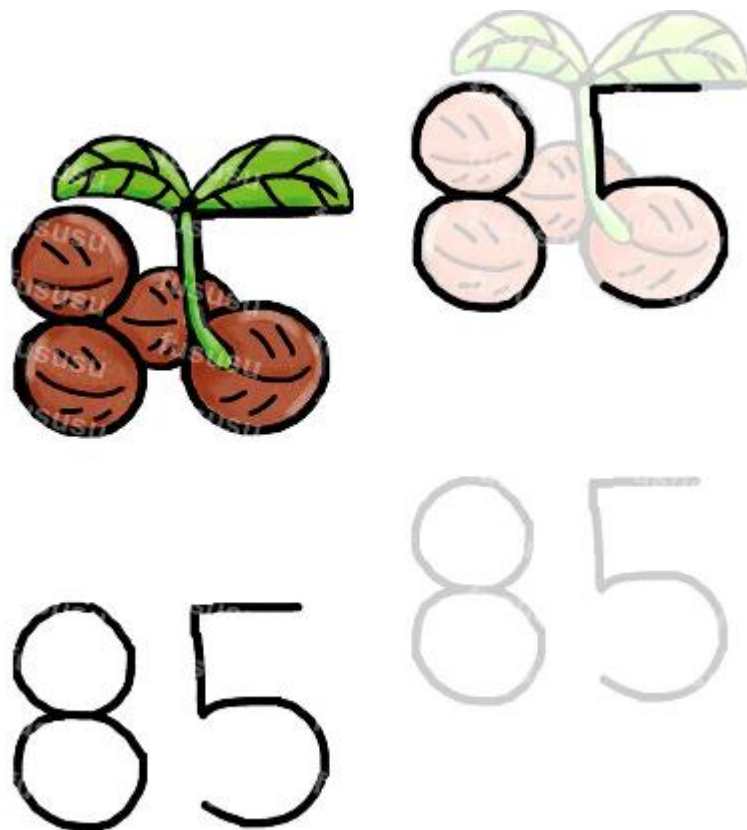


Bạn sẽ làm gì nếu tự nhiên mọc thêm hai cánh tay hoặc một con mắt ở sau gáy? Tôi chưa nghĩ ra sẽ làm gì, nhưng nếu thế chắc là khổ lắm, sẽ bị người khác nhìn mình như “quái vật.” Nhưng thế vẫn chưa thấm vào đâu so với Tám Ba, bạn ấy hay bị trêu là “bạch tuộc ngàn mắt ngàn tua” và tự kỷ suốt từ hồi lớp một tới giờ. Điều bạn ấy cần là trả lời câu hỏi, “Mình có nhiều mắt nhiều tua thế để làm gì nhỉ?”

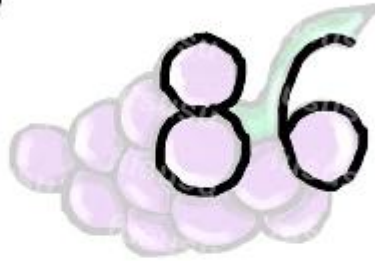
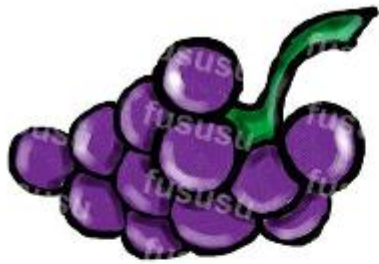


Tôi thấy ở đây, người ta sẵn sàng dành hàng giờ để trải chuốt và làm đẹp mái tóc của mình. Còn ở Numagician, vấn đề tóc tai được đơn giản hóa, mục đích chính là để phân biệt già trẻ lớn bé.

Người già thì có râu ròi, trẻ con chỉ cần một sợi trên đầu... vừa đỡ gàu, vừa đỡ tốn dầu gội đầu. Không biết nếu áp dụng ở thế giới của bạn thì sẽ ra sao nhỉ?



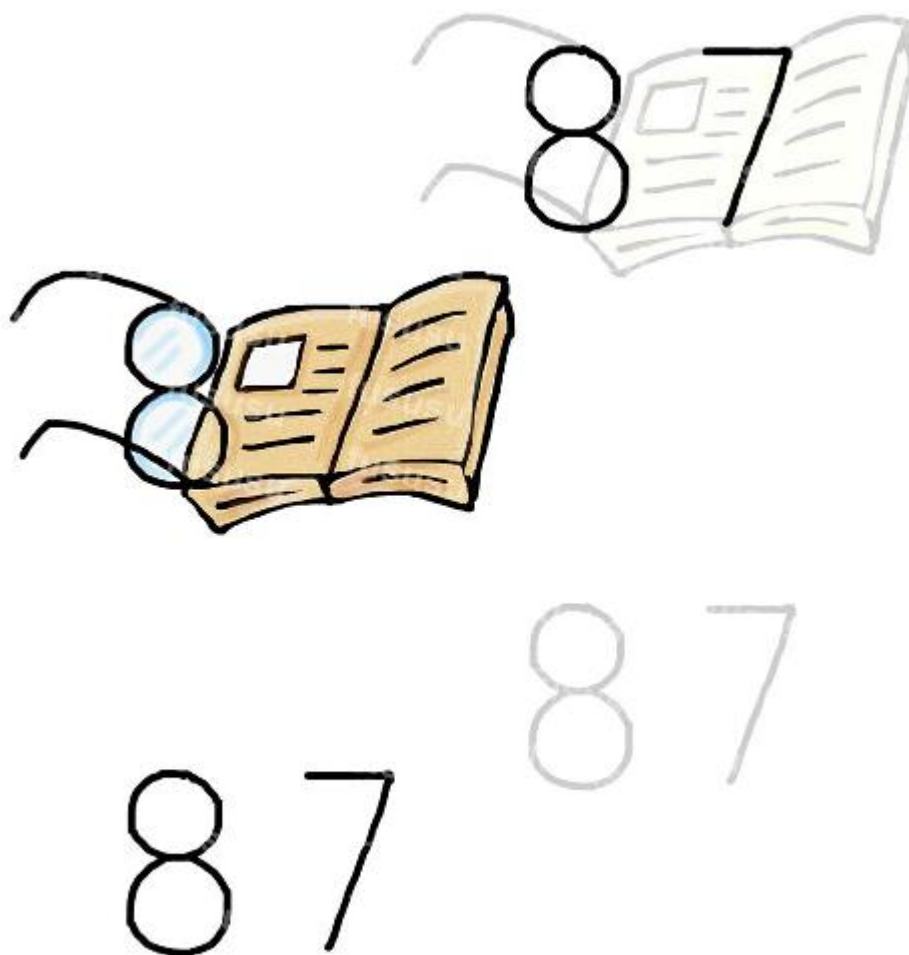
Tôi từng nói người dân Numagician ai cũng sung sướng. Đó là nhìn chung thôi, chứ không phải ai cũng hớn hờ quanh năm. Nhưng hạt giống Tám Nhăm giúp chúng tôi biết nhà ai đó không hạnh phúc hay không, để còn giúp đỡ kịp thời. Tám Nhăm là giống cây sống nhờ cảm xúc, nên chúng tôi trồng ở khắp nơi. Nhà nào càng hạnh phúc thì cây sẽ xanh tốt, còn nhà nào đang đau khổ, cây sẽ lớn chậm và héo úa.



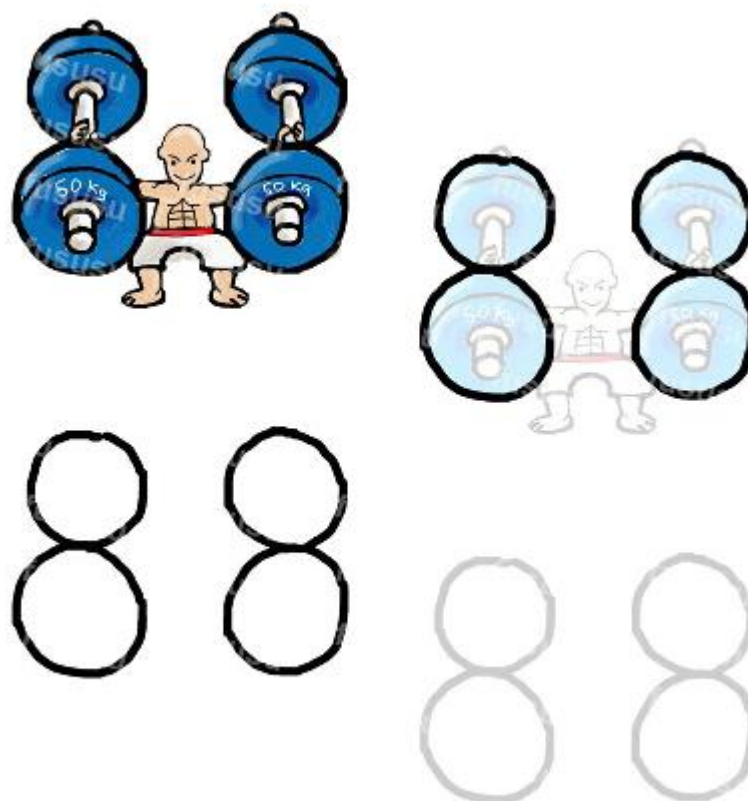
86

86

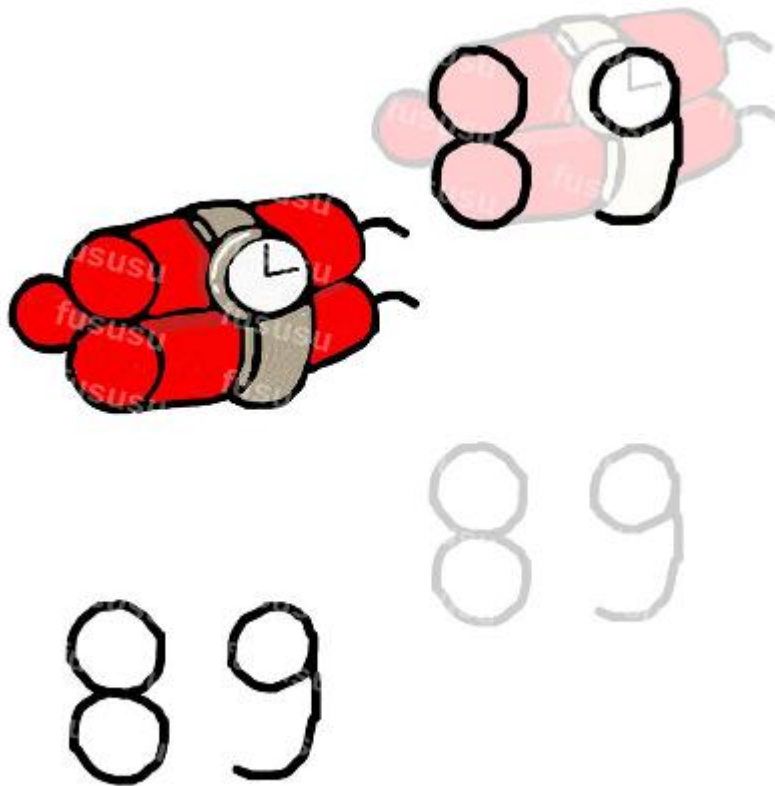
Có một thứ mà tôi nghĩ chúng tôi cần học hỏi từ các bạn, đó là cách chế biến thực phẩm. Tới đây, tôi mới biết là từ những chùm nho, người ta có thể làm ra rượu. Chứ ở Numagician, chúng tôi có thói quen “ăn tươi,” tức là ăn luôn hoa quả khi chúng còn tươi ngon trên cây, chứ không biết cách làm sinh tố, hay là ép nước như các bạn. Có thể là do chúng tôi tin rằng thức ăn tốt nhất là khi còn tươi:)



Bạn có thích đọc sách không? Ngày xưa tôi không thích đọc, đặc biệt là những cuốn sách cổ chi chít chữ. Vì tôi nghĩ việc đọc sách giống như đang trò chuyện với tác giả. Nếu vị ấy ở nước ngoài, thì giống như tôi có khả năng thần giao cách cảm, còn nếu vị ấy đã mất... tôi đang nói chuyện với... hic, sợ quá! Nhưng đó chỉ là suy nghĩ trẻ con mà thôi, còn bây giờ tôi đọc sách là để gia tăng vốn từ, và sau này cũng viết sách!



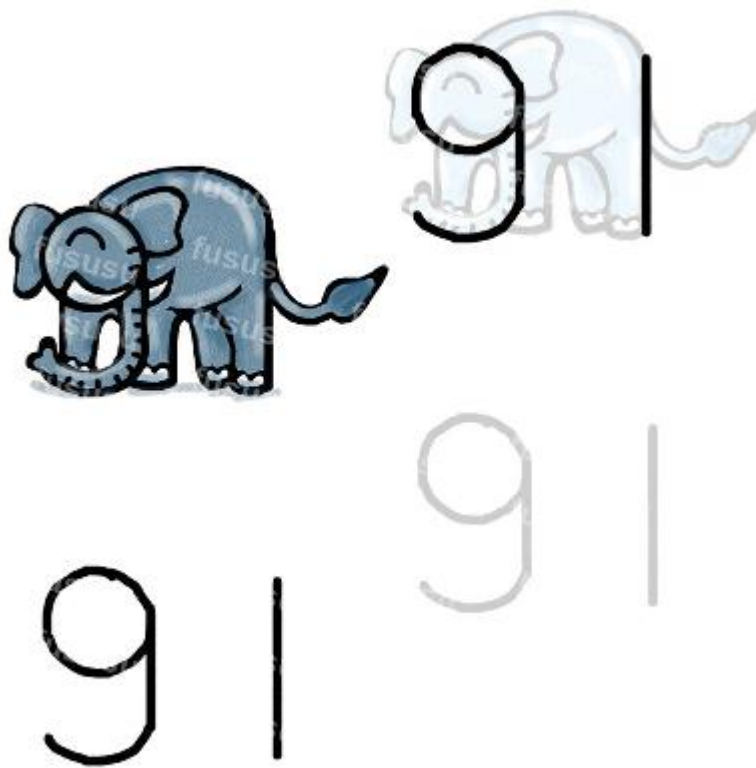
Có thể bạn thắc mắc sao Numagician lại có nhiều phát minh sáng tạo thế? Câu trả lời nằm ở quả tạ Tám Tám. Nó không phải là quả tạ thông thường, mà mỗi lần nâng tạ lên nó sẽ hỏi bạn một câu gì đó. Có thể là một phép tính, một bài toán, hay phải ghi nhớ một thứ gì đó. Nói chung nó giúp cho bộ não của chúng tôi được tập luyện thường xuyên, nên càng ngày càng trở nên sáng tạo và mạnh mẽ hơn.



Khi cần xây dựng lại một tòa nhà nào đó, tôi thấy các bạn cho nổ tung rồi lại phải dọn dẹp rất mệt. Còn ở Numagician chúng tôi có những quả bom thu nhỏ, chỉ cần kích nổ một cái là tòa nhà to ðùng bị thu lại bé tẹo, chỉ cần dùng sọt rác hót đi là xong. Nhưng chúng tôi gặp vấn đề là chưa có công nghệ phóng to, nên ai đó chẳng may đứng gần tòa nhà sắp bị thu nhỏ ấy, sẽ gặp rắc rối lớn.



Đa phần mọi người đều tiêu hết sạch số tiền họ kiếm được, tới khi có cơ hội đầu tư thì lại không có tiền. Nhưng ở Numagician có một phát minh cực đơn giản, nhưng giúp rất nhiều người trở nên giàu có. Chiếc túi Chín Mươi có đặc điểm thú vị là khi bạn bỏ 100 Susu vào, 10 Susu được tự động chuyển vào tài khoản tiết kiệm. Nhờ vậy mà bạn sẽ luôn giữ lại được 10% tiền kiếm được để đầu tư khi cần.



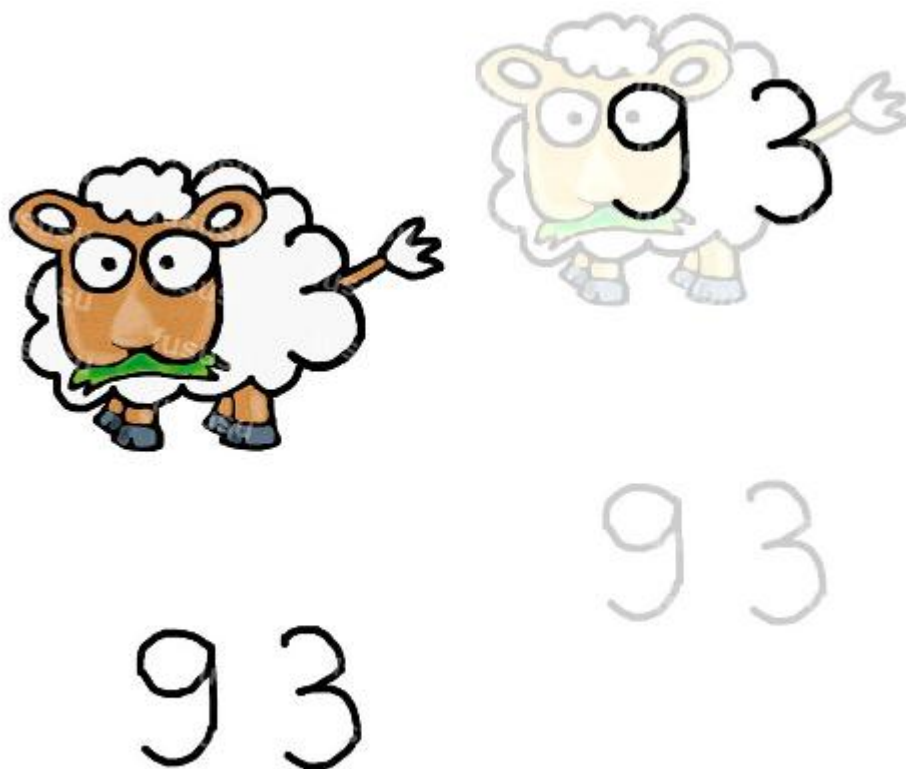
Bạn thấy cá voi bao giờ chưa? Một lần đi mua vé xem biểu diễn cá voi, tôi tìm mãi mà chả thấy vòi của con cá đầu cả? Mãi sau tôi mới biết thì ra cá voi ở đây khác với cá voi ở Numagician. Ở chỗ chúng tôi, cá là cá, voi là voi, còn cá voi đơn giản là một con cá đầu voi, còn voi cá là một con voi đầu cá. Sau vụ đó, tôi chỉ còn biết thờ dài với sự phức tạp của ngôn ngữ các bạn dùng.



92

92

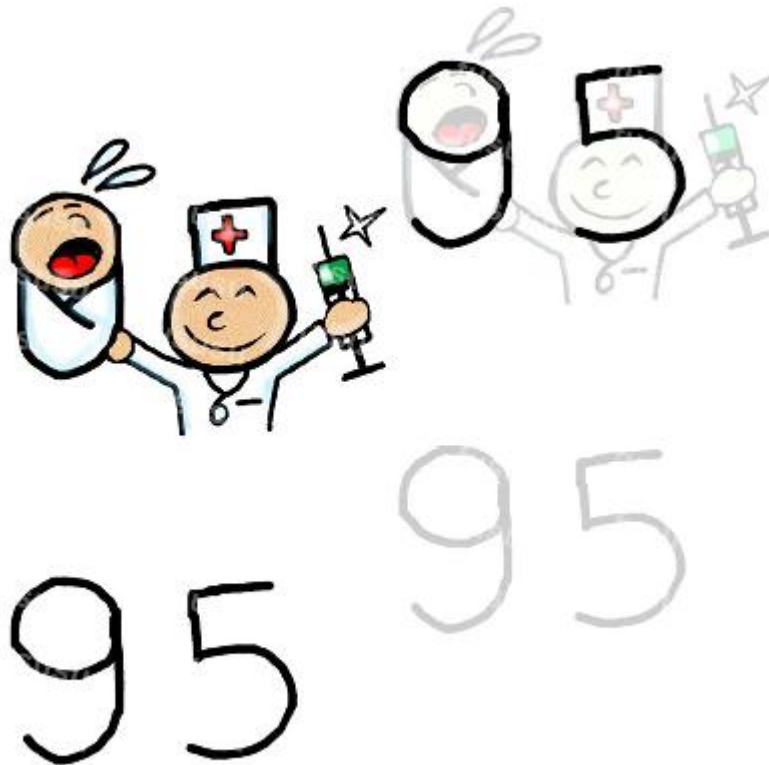
Đây là chuột Chín Hai, bạn ấy hát dở ẹc nhưng lại hay hát. Từ nhà tắm tới bến xe, từ bụi tre tới bờ biển, chẳng có nơi nào mà người ta không bị “tra tấn” bởi giọng hát như vịt đực của Chín Hai (tôi không có ý làm tổn thương loài vịt). Nhưng sau này, có một ông lão nghèo khổ trở thành tỉ phú, nhờ bán được hàng triệu cái bịt tai. Rồi còn làm bầu sô cho cậu ấy đi hát rong toàn thế giới.



Do không rõ mục đích sống của mình là gì, nên loài cừu ở Numagician phải sống nhờ bàn tay chăm sóc của con người, và đổi lại bằng bộ lông trên người. Nhưng cừu Chín Ba thật khác, nó luôn tự hỏi cừu sinh ra để làm gì. Một lần, nó đã trốn ra khỏi cái trang trại nhàm chán, để đi tìm câu trả lời. Tôi cũng tò mò mục đích sống của cừu lắm, nhưng vấn đề là cừu Chín Ba lưu lạc vẫn chưa về.



Bạn biết “chột mắt” là như thế nào chứ? Hôm nay, bạn sẽ được gặp một chú hải cẩu “chột răng.” Hồi bé, do mãi nhìn theo bóng mà Chín Tư đập mặt vào thành bể bơi. Hậu quả là một cái răng đã vĩnh viễn ra đi, và biệt danh “chột răng” chính thức ra đời. Nhưng cậu ấy vẫn rất vui vẻ khi bị trêu. Chín Tư nói, “Người ta trêu mình, có nghĩa là... quan tâm tới mình thôi mà, có gì đâu phải khó chịu?”



Theo bạn có bác sĩ chữa bệnh mà không cần uống thuốc không? Ở Numagician có một vị bác sĩ như vậy. Ông ấy nói rằng sở dĩ bệnh tật phát sinh, là do những thói quen không tốt của người bệnh làm cho sức đề kháng của họ bị yếu đi, dẫn tới bệnh tật. Nên thay vì kê đơn thuốc, bác sĩ Chín Năm giúp bệnh nhân tìm ra những thói quen không tốt của mình, và chữa bách bệnh trước khi chúng phát tác.



Ngày xưa ở Numagician, thời gian được xác định bằng “trống tim.” Đơn giản là cầm trống và lắng nghe nhịp tim. Mỗi lần tim đập 60 nhịp thì gõ “tùng” một tiếng, sau 59 tiếng “tùng” sẽ là một tiếng “cắc.” Tất nhiên chúng tôi phân công để tất cả đều được làm “thần thời gian.” Nhờ thế mà ai cũng ý thức từng khoảnh khắc họ sống, và hạn chế tối đa việc đồng hồ chết (có ai đó đau tim chẳng hạn).



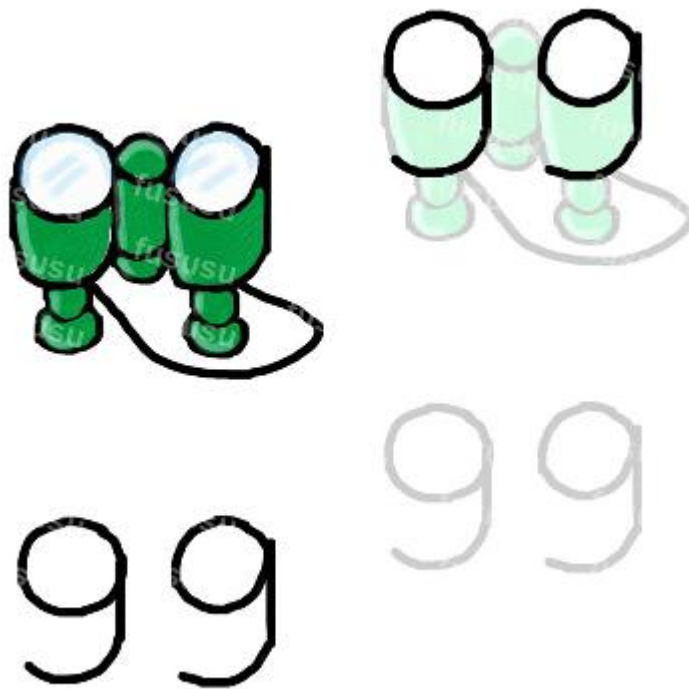
Có ai đã khen bạn có cái khuỷu tay thật đẹp, hay trông cái đầu của bạn thật cân đối trên đôi vai chưa? Nếu gặp linh dương Chín Bảy, bạn sẽ cảm thấy vô cùng sung sướng. Vì cho dù bạn có bị người ta chê như thế nào đi nữa thì linh dương Chín Bảy luôn có thể tặng ngay bạn 9 lời khen cho vẻ bề ngoài, và 7 lời khen cho vẻ đẹp tâm hồn của bạn (tất nhiên là sau một hồi trò chuyện).



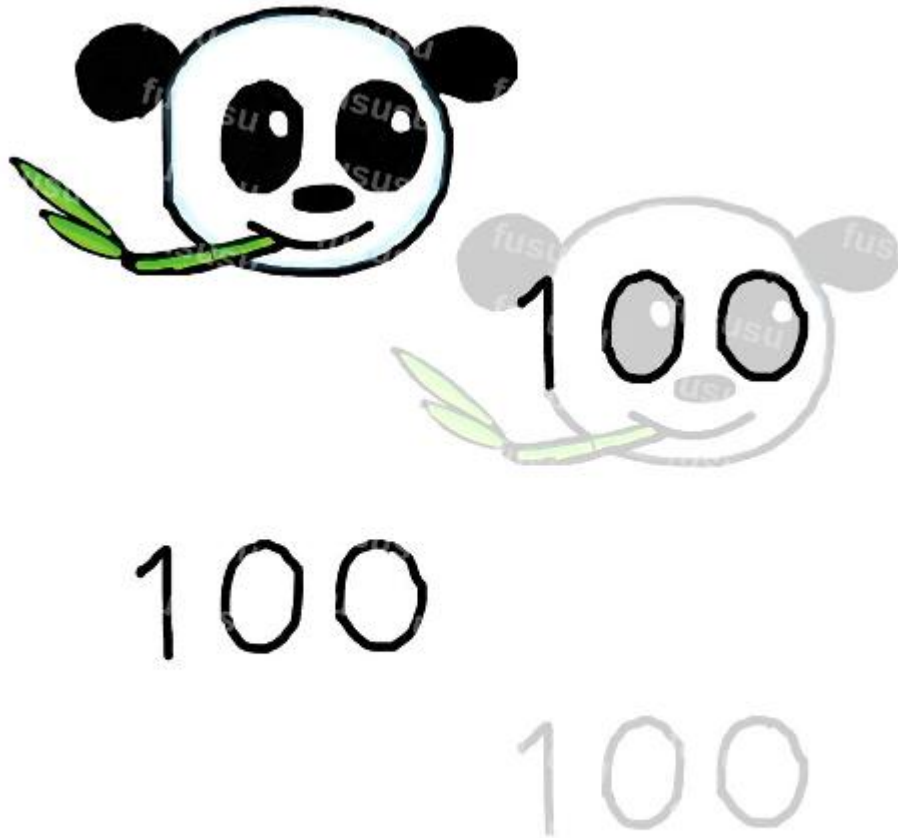
98

98

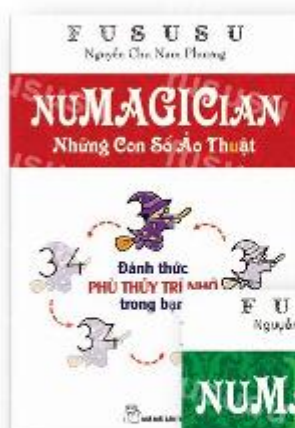
Bạn có nghe câu “Nuôi ong tay áo” bao giờ chưa? Mật ong vô cùng ngon và bổ, nhiều người muốn uống đều đặn hàng ngày nhưng chưa hình thành thói quen. Thế là ong Chín Tám mới nảy ra ý tưởng bán những tổ ong nhỏ xíu, có thể nhét vừa tay áo để khi cần thì chủ nhân có thể uống mật ong tươi ngon bất cứ lúc nào. Nhưng có một vấn đề cậu ấy chưa xử lý được, là thi thoảng chủ nhân bị ong cắn rất đau.



Bạn sẽ làm gì nếu có trong tay ống nhòm xuyên thấu? Tôi thấy nếu tồn tại ở đây thì sẽ có hơn 99 công dụng, cùng một cuộc chiến tranh to để giành giật nó. Một anh lính có thể biết được vị trí của địch, một tên cướp có thể biết chỗ chủ nhà cất tiền, một ai đó có thể nhìn trộm những thứ không nên nhìn... nhưng ở Numagician, người ta chỉ dùng nó để tìm người bị kẹt trong đồng hồ nát sau động đất.



Không biết ngoài lá cây ra, gấu trúc có ăn gì khác không mà trông như bị béo phì thế nhỉ? Khác hẳn với gấu Một Trăm ở Numagician, cậu ấy có thân hình rất cân đối. Cậu ấy nói béo không hẳn do ăn gì, mà là ăn xong bạn làm gì. Sau khi vào bụng, thức ăn được chuyển hóa thành năng lượng. Nếu bạn ăn quá nhiều, mà lại không tập thể dục, đương nhiên năng lượng thừa sẽ được cơ thể tích thành mỡ, và béo!



Xin chân thành cảm ơn

Tôi tin là bạn đã có những giây phút thật sáng khoái.

Và một bất mĩ nhỏ là khi bạn đã nhớ được hết các hình ảnh tương ứng với 100 con số, bạn có thể phát triển một khả năng ghi nhớ tuyệt vời đấy. Bạn có thể tìm đọc cuốn **“Numagician – Đánh thức phù thủy trí nhớ”**

Ngoài ra, nếu bạn quan tâm tới sự nghiệp hát hò của chuột 92 sau đó như thế nào? Cuộc sống ở chuồng gà của đại bàng 57 ra sao? Cuộc thi ba trong một của khỉ 37 diễn ra thế nào? Hãy tìm đọc nhật ký của tôi: **“Numagician II – Con số ảo thuật và những chuyện chưa kể.”**

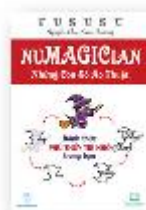


Mong được gặp lại bạn,
FUSUSU – Nguyễn Chu Nam Phương

Từng tốt nghiệp tiểu học trung bình, nhưng lại đạt 28/30 điểm khi thi Đại học Ngoại thương. Từng bị 4 điểm môn Văn khi thi tốt nghiệp, nhưng lại có thể viết sách và tiểu thuyết. Là một người hướng nội, nhưng lại có thể diễn thuyết trước đám đông. Với sự khác biệt ấy, Nam Phương luôn tin rằng: “Mọi thứ đều có thể, vấn đề là phương pháp.”

Ngoài việc là chuyên gia đào tạo về trí nhớ và thói quen cho hàng chục ngàn học sinh và phụ huynh, anh còn được biết đến với những sản phẩm sáng tạo dành cho cộng đồng như: Từ điển học tiếng Anh siêu đẳng Phut59.com; Công cụ theo dõi thói quen Thoiquennho.com; Blog chia sẻ phương pháp học tập Fususu.com; Web giúp tư duy tích cực Cunghanhphuc.com v.v...

Sách đã phát hành



Cuốn sách độc đáo giúp bạn...



Kích thích **SÁNG TẠO** với
ý tưởng thú vị từ những con số

Làm mọi người tròn xoe mắt với
tài vẽ **ẢO THUẬT** cho 100 con số



Phát huy mạnh mẽ hoặc lấy lại
trí **TƯỞNG TƯỢNG** từng đánh mất

* Susu là đơn vị tiền tệ ở Numagician. Một Susu có thể mua được một đùi gà KFC ở đây thì phải.